Dz.U. 2006 Nr 169 poz. 1199

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 285, 624, 2290.

U S T A W A

z dnia 25 sierpnia 2006 r.

o biokomponentach i biopaliwach ciekłych[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady:

1) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biokomponentów;

1a) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów;

2) wytwarzania przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek;

3) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz określania i realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;

3a) potwierdzania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju;

3b) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji;

3c) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wydawania certyfikatów;

4) przeprowadzania kontroli;

5) sporządzania sprawozdawczości i tryb przedkładania sprawozdań.

1a. Przepisy ustawy stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych wykorzystywanych w transporcie.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do paliw ciekłych:

[1)] Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje częściowego wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.).

1) przeznaczonych lub pochodzących z rezerw strategicznych w rozumieniu ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1635 i 1954), podlegających wymianie albo sprzedaży ze względu na upływający termin przydatności ich do użycia, którego przekroczenie może w szczególności spowodować utratę parametrów jakościowych określonych w przepisach odrębnych;
2) pochodzących z rezerw strategicznych podlegających udostępnieniu, sprzedaży albo nieodpłatnemu przekazaniu, o których mowa odpowiednio w art. 18, 22 i 23 ustawy wymienionej w pkt 1;
3) przeznaczonych lub pochodzących z zapasów agencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899, 1948 i 1986) podlegających wymianie z przyczyn, o których mowa w pkt 1, lub zamianie.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:
1) surowce rolnicze – produkty z rolnictwa lub ich części, uprawiane na użytkach rolnych, przeznaczone do wytwarzania biokomponentów;
2) biomasa – ulegające biodegradacji części produktów, odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, w tym z instalacji służących zagospodarowaniu odpadów oraz uzdatniania wody i oczyszczania ścieków;
3) biokomponenty – bioetanol, biometanol, biobutanol, ester, bioeter dimetylowy, czysty olej roślinny, biowęglowodory ciekłe, bio propan-butan, skroplony biometan, sprężony biometan oraz biowodór, które są wytworzone z biomasy z przeznaczeniem do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;
4) bioetanol – alkohol etylowy wytwarzany z biomasy, w tym bioetanol zawarty w eterze etylo-tert-butylowym lub eterze etylo-tert-amylowym; za biomasę do wytwarzania bioetanolu nie uznaje się alkoholu etylowego zawierającego powyżej 96% objętościowo alkoholu;

5) biometanol – alkohol metylowy wytwarzany z biomasy, w tym biometanol zawarty w eterze metylo-tert-butylowym lub eterze metylo-tert-amylowym;

5a) biobutanol – alkohol butylowy wytworzony z biomasy;

6) ester – ester metylowy albo ester etylowy, kwasów tłuszczowych wytwarzany z biomasy;

7) bioeter dimetylowy – eter dimetylowy wytworzony z biomasy;

8) czysty olej roślinny – olej roślinny wytwarzany z roślin oleistych przez tłoczenie, ekstrakcję lub za pomocą porównywalnych metod, czysty lub rafinowany, niemodyfikowany chemicznie;

9) biowęglowodory ciekłe – ciekłe węglowodory lub ich mieszaniny wytworzone z biomasy w procesach przemian chemicznych i biochemicznych, w tym hydrorafinowane oleje oraz węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fishera-Tropscha;

9a) bio propan-butan – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, wytworzonych z biomasy;

9b) skroplony biometan – skroplony metan wytworzony z biomasy;

9c) sprężony biometan – mieszaninę sprężonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, wytworzonych z biomasy;

9d) biowodór – wodór wytworzony z biomasy;

10) paliwa ciekłe – paliwa ciekłe, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928 i 1948);

10a) paliwa – paliwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;

11) biopaliwa ciekłe:

   a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0% objętościowo biokomponentów lub powyżej 22,0% objętościowo eterów, o których mowa w pkt 4, z wyłączeniem benzyn silnikowych zawierających biowęglowodory ciekłe,

   b) olej napędowy zawierający powyżej 7% objętościowo biokomponentów, z wyłączeniem oleju napędowego zawierającego biowęglowodory ciekłe,

c) bioetanol, biometanol, biobutanol, ester, bioeter dimetylowy, czysty olej roślinny, biowęglowodory ciekłe, bio propan-butan, skroplony biometan, sprężony biometan oraz biowodór – stanowiące samoistne paliwa;

d) (uchylona)

e) (uchylona)

f) (uchylona)

11a) rośliny wysokoskrobiowe – zboża, rośliny bulwiaste i korzeniowe, takie jak ziemniak, słodki ziemniak, topinambur, maniok, ignam oraz rośliny cebulowe, takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma;

11b) pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa – pozostałości pochodzenia biologicznego wytworzone bezpośrednio w rolnictwie, akwakulturze, rybołówstwie lub leśnictwie, z wyłączeniem pozostałości pochodzących z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, akwakulturą, rybołówstwem lub leśnictwem oraz pozostałości z przetwarzania;

11c) pozostałość z przetwarzania – substancje biodegradowalne, które pochodzą z procesu produkcyjnego i nie są produktem końcowym tego procesu oraz nie są podstawowym celem takiego procesu produkcyjnego, a proces produkcyjny nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu wytworzenia tych substancji;

11d) współuwodornienie – proces polegający na jednoczesnej hydrorafinacji frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i biomasy, w wyniku którego powstają biowęglowodory ciekłe oraz bio propan-butan w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej;

12) import – przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, biokomponentów lub surowców do ich wytworzenia, spoza obszaru celnego Unii Europejskiej;

13) nabycie wewnątrzwspólnotowe – przemieszczenie paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, biokomponentów lub surowców do ich wytworzenia z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

14) wprowadzanie do obrotu – rozporządzenie biokomponentami, paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub

faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;

15) stacja paliwowa – stację paliwową, o której mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;

16) stacja zakładowa – stację zakładową, o której mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;

17) rolnik – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą w gospodarstwie rolnym w rozumieniu ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 617 i 1579) działalność rolniczą w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032 i 2048 oraz z 2017 r. poz. 60) i ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60);

17a) producent rolny – rolnika w rozumieniu art. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2009, str. 16, z późn. zm.), oraz rolnika z kraju trzeciego, uprawiającego surowce rolnicze na potrzeby wytwarzania biokomponentów;

18) wytwórca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255), wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub przeznaczenia ich do wytworzenia przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;

18a) przetwórca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przetwarzania biomasy, a następnie rozporządzenia poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej produktami jej przetworzenia, przeznaczonymi do wytwarzania biokomponentów;

19) pośrednik – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:
   a) zakupu, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biomasy przeznaczonej do wytwarzania biokomponentów, a następnie rozporządzenia nią poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub
   b) zakupu biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej;
20) producent – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:
   a) wytwarzania, magazynowania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych i wprowadzania ich do obrotu lub
   b) importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, a następnie ich wykorzystania do wytwarzania przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;
20a) podmiot sprowadzający – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, a następnie rozporządzenia tymi biokomponentami przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej;
21) magazynowanie – działalność gospodarczą polegającą na przechowywaniu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu;
22) skład podatkowy – skład podatkowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60, 937 i 2216);
23) inne paliwa odnawialne – paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, 1213 i 1593), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie;

24) Narodowy Cel Wskaźnikowy – minimalny udział innych paliw odnawialnych i biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym, liczony według wartości opałowej;
25) podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy – każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który:
    a) rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub
    b) zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43 i 60).
26) gazy cieplarniane – dwutlenek węgla, podtlenek azotu oraz metan;
27) cykl życia biokomponentu – okres obejmujący etapy niezbędne do wytworzenia danego biokomponentu, uwzględniający w szczególności uprawę i przetwarzanie surowców, wytwarzanie, transport i dystrybucję, aż do jego zużycia w transporcie;
28) cykl życia kopalnego odpowiednika biokomponentu – okres obejmujący etapy niezbędne do wytworzenia danego kopalnego odpowiednika biokomponentu, uwzględniający w szczególności wydobycie, wytwarzanie, magazynowanie, transport i dystrybucję, aż do jego zużycia w transporcie;
29) kopalny odpowiednik biokomponentu – benzynę silnikową lub olej napędowy niezawierający dodatku biokomponentów;
30) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – różnicę całkowitej emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia kopalnego odpowiednika biokomponentu i całkowitej emisji tych gazów w cyklu życia biokomponentu, odniesioną do całkowitej emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia kopalnego odpowiednika biokomponentu, wyrażoną w procentach;

31) odpady – odpady ulegające biodegradacji w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 i 1954);

32) (uchylony)

32a) materiał lignocelulozowy – surowce składające się z ligniny, celulozy lub hemicelulozy, takie jak biomasa pozyskiwana z lasów lub upraw drzewiastych roślin energetycznych, w szczególności wierzby, brzozy i topoli czarnej, oraz pozostałości z przetwarzania i odpady z przemysłu związanego z leśnictwem;

32b) niespożywczy materiał celulozowy – surowce składające się głównie z celulozy i hemicelulozy o niższej zawartości ligniny niż materiał lignocelulozowy obejmujące:

a) pozostałości pożniwne roślin spożywczych i paszowych, takie jak:
   – słoma,
   – łodygi roślin zbożowych,
   – łuski nasion,
   – łupiny,

b) trawiaste rośliny energetyczne o niskiej zawartości skrobi, takie jak:
   – życica,
   – proso rózgowate,
   – miskantus,
   – arundo trzcinowate,
   – uprawy okrywowe,

c) pozostałości z przetwarzania, w tym rośliny spożywcze i paszowe, po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek,

d) bioodpady w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

32c) zużyty olej kuchenny – odpad o kodzie 20 01 25, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, będący mieszaniną olejów oraz tłuszczów, powstały w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych, w wyniku której nastąpiła zmiana ich właściwości fizycznych i chemicznych;

32d) tłuszcze zwierzęce – tłuszcze otrzymane z materiałów kategorii 1 lub kategorii 2, o których mowa w art. 8 i 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy

sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.[2)]);

33) uznany system certyfikacji – system certyfikacji gwarantujący spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28b–28bc, zatwierdzony przez Komisję Europejską w drodze decyzji;

34) administrator systemu certyfikacji – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, który ma tytuł prawny do dysponowania uznanym systemem certyfikacji i wykonuje działalność gospodarczą w zakresie udzielania zgody na korzystanie z tego systemu;

35) jednostka certyfikująca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, który, działając w ramach uznanego systemu certyfikacji, ma prawo wydawania certyfikatu podmiotom certyfikowanym;

36) podmiot certyfikowany – podmiot, który zgodnie z uznanym systemem certyfikacji uzyskał certyfikat;

37) certyfikat – dokument wydany przez jednostkę certyfikującą uprawniający podmiot certyfikowany do stosowania uznanego systemu certyfikacji;

38) certyfikat jakości – dokument wydany przez akredytowaną jednostkę certyfikującą potwierdzający, że biokomponenty wprowadzane do obrotu lub wykorzystywane przez producentów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych spełniają wymagania jakościowe określone w ustawie;

39) świadectwo – dokument wystawiany przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość biokomponentów, zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej przez ten podmiot na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na tym terytorium na potrzeby własne, spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b–28bc;

[2)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86 oraz Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1.

40) poświadczenie – dokument przewidziany przez uznany system certyfikacji lub umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość biomasy lub biokomponentów spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b–28bc;

41) dystrybutor – odmierzacz będący instalacją pomiarową, przeznaczony do tankowania biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych i zakładowych.

2. Przez biopaliwa ciekłe rozumie się także biopaliwa produkowane z biomasy i stanowiące samoistne paliwa inne niż wymienione w ust. 1 pkt 11.

3. Przez rolnika rozumie się także:

1) grupę osób fizycznych prowadzących w gospodarstwach rolnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym działalność rolniczą w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, pod warunkiem, że grupa ta wytwarza biopaliwa ciekłe wyłącznie na własny użytek członków tej grupy;

2) grupę producentów rolnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. poz. 983, z późn. zm.[3)]), pod warunkiem, że grupa ta wytwarza biopaliwa ciekłe wyłącznie na własny użytek członków tej grupy.

Art. 3. 1. Do postępowania przed Dyrektorem Generalnym Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996, 1579 i 2138).

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 3a. W sprawach dotyczących działalności regulowanej, nieuregulowanych w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. poz. 2273, z 2004 r. poz. 1694, z 2005 r. poz. 1462, z 2006 r. poz. 1847, z 2008 r. poz. 634 oraz z 2015 r. poz. 1888.

Rozdział 2

Zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biokomponentów

Art. 4. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub przeznaczenia ich do wytworzenia przez wytwórcę paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców.

2. Organem prowadzącym rejestr wytwórców jest Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwany dalej „organem rejestrowym”.

Art. 5. 1. Wytwórca jest obowiązany spełniać następujące warunki:

1) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza;
2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej;
3) posiadać zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.

2. Działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub przeznaczenia do wytworzenia przez wytwórcę paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, może wykonywać wytwórca, który nie był karany za przestępstwo skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, a także przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz obrotowi gospodarczemu, a w przypadku wytwórcy będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – którego odpowiednio członkowie zarządu albo osoby uprawnione do reprezentowania nie były karane za te przestępstwa.

3. Organ rejestrowy dokonuje wpisu do rejestru wytwórców na pisemny wniosek wytwórcy.

4. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców zawiera:

1) oznaczenie firmy wytwórcy, jej siedziby, adresu oraz inne dane teleadresowe;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
3) określenie:
   a) rodzaju i zakresu wykonywanej działalności gospodarczej,
   b) miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej,
   c) rodzaju i rocznej wydajności instalacji do wytwarzania biokomponentów;

3a) wskazanie członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania – w przypadku wytwórcy będącego odpowiednio osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną;
4) oświadczenie, że w chwili składania wniosku wytwórca nie zalega z uiszczaniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenia społeczne.

5. Wytwórca dołącza do wniosku o wpis do rejestru wytwórców:

1) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub przeznaczenia do wytworzenia przez wytwórcę paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285), i spełniam warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2 tej ustawy.”;

2) oświadczenie o niekaralności wytwórcy, a w przypadku wytwórcy będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – odpowiednio oświadczenia członków zarządu albo osób uprawnionych do jej reprezentowania.

6. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5, powinny również zawierać:

1) oznaczenie:

a) firmy wytwórcy, jej siedziby i adres,

b) miejsca i datę złożenia oświadczenia;

2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

7. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w ust. 4, lub do wniosku nie dołączono oświadczeń, o których mowa w ust. 5, organ rejestrowy niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku lub dołączenia oświadczeń w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania z pouczeniem, że nieuzupełnienie tych danych spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

8. Przepis ust. 4 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze wytwórców.

Art. 6. 1. Wpisowi do rejestru wytwórców podlegają dane, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1–3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.

2. Rejestr wytwórców może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr wytwórców jest jawny.

Art. 7. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców jest obowiązany informować organ rejestrowy o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze, w szczególności o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych, pod rygorem wykreślenia z rejestru wytwórców.

Art. 8. Organ rejestrowy wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej, o której mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku gdy wytwórca:

1) nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w art. 5 ust. 1, w wyznaczonym przez organ terminie;

2) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 4 pkt 4 lub ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym;
3) przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 5 ust. 2.

Art. 9. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 8, organ rejestrowy z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą, o której mowa w art. 4 ust. 1, z rejestru wytwórców.

2. Wytwórca, którego wykreślono z rejestru wytwórców, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 8.

Art. 10. (uchylony)

Art. 11. 1. Wytwarzając biokomponenty należy wykorzystywać:
1) surowce rolnicze pozyskiwane z gospodarstwa rolnego położonego na obszarze co najmniej jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym na podstawie umowy kontraktacji zawartej między producentem rolnym prowadzącym to gospodarstwo a wytwórcą, przetwórcą lub pośrednikiem lub
2) biomasę pozyskiwaną na podstawie umowy dostawy zawartej między wytwórcą a pośrednikiem lub przetwórcą, lub
3) surowce rolnicze pozyskiwane z produkcji własnej wytwórców.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, są zawierane na okres nie krótszy niż 1 rok.

3. Udział biokomponentów wytwarzanych z biomasy pozyskiwanej w sposób inny niż określony w ust. 1 nie może przekraczać w skali roku 25% całości biokomponentów wytwarzanych przez tego wytwórcę.

Art. 11a. Zabrania się wytwórcom wykorzystywania biomasy będącej produktem działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, przy dostawie której została zastosowana stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5%, do wytwarzania estrów.

Art. 12. 1. Umowa kontraktacji lub umowa dostawy zawiera w szczególności:
1) określenie ilości i rodzajów:
   a) surowców rolniczych przewidzianych do dostarczenia przez producenta rolnego lub

b) biomasy przewidzianej do dostarczenia przez przetwórcę lub pośrednika

– w poszczególnych latach obowiązywania umowy;

2) cenę za jednostkę masy lub objętości dostarczonego surowca rolniczego lub innego rodzaju biomasy;

3) określenie minimalnych wymagań jakości surowca rolniczego lub innego rodzaju biomasy;

4) termin płatności za dostarczone surowce rolnicze lub inny rodzaj biomasy, który nie może być dłuższy niż 30 dni od dnia ich dostarczenia;

5) termin obowiązywania umowy;

6) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;

7) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.

2. W przypadku gdy surowce rolnicze mogą być przeznaczone do wytworzenia biokomponentów na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, umowa kontraktacji zawiera zobowiązanie producenta rolnego do wystawienia dokumentu przewidzianego przez uznany system certyfikacji stosowany przez kontraktującego, potwierdzającego, że surowce rolnicze spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, oraz do poddania się kontroli przewidzianej przez ten uznany system certyfikacji.

Rozdział 2a

Zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu biokomponentów

Art. 12a. 1. Działalność gospodarcza w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu oraz rozporządzania tymi biokomponentami przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających.

2. Czasowe świadczenie usług w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893 i 1948 oraz z 2017 r.

poz. 60 i 1089) wymaga uzyskania wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających. Przepisy niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 1, 4a i 5–7 stosuje się.

3. Rejestr podmiotów sprowadzających prowadzi organ rejestrowy.

Art. 12b. Podmiot sprowadzający jest obowiązany spełniać następujące warunki:

1) dysponować odpowiednimi warunkami technicznymi umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej, w tym obiektami budowlanymi, w szczególności w przypadku gdy odrębne przepisy nakładają na podmiot sprowadzający obowiązek prowadzenia składu podatkowego;
2) prowadzić dokumentację dotyczącą importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu oraz rozporządzania tymi biokomponentami przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej;
3) posiadać zezwolenie określone w przepisach o podatku akcyzowym, o ile taki obowiązek wynika z tych przepisów;
4) zapewnić, aby biokomponenty, które poddawane są jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, spełniały wymagania jakościowe określone w ustawie.

Art. 12c. 1. Działalność gospodarczą w zakresie określonym w art. 12a ust. 1 i 2 może wykonywać podmiot sprowadzający, który nie był karany za przestępstwo skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, a także przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz obrotowi gospodarczemu, a w przypadku podmiotu sprowadzającego będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – którego odpowiednio członkowie zarządu albo osoby uprawnione do reprezentowania nie były karane za te przestępstwa.

2. Organ rejestrowy dokonuje wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających na pisemny wniosek podmiotu sprowadzającego.

3. Wniosek o wpis do rejestru podmiotów sprowadzających zawiera:

1) oznaczenie firmy podmiotu sprowadzającego, jego siedziby, adres oraz inne dane teleadresowe;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu sprowadzającego oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
3) określenie:
   a) rodzaju i zakresu wykonywanej działalności gospodarczej,
   b) miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej;
4) wskazanie członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania – w przypadku podmiotu sprowadzającego będącego odpowiednio osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną;
5) oświadczenie, że w chwili składania wniosku podmiot sprowadzający nie zalega z uiszczaniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenia społeczne.

4. Do wniosku o wpis do rejestru podmiotów sprowadzających podmiot sprowadzający dołącza:
1) oświadczenie następującej treści:
   „Oświadczam, że:
   1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów sprowadzających są kompletne i zgodne z prawdą;
   2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu oraz rozporządzania tymi biokomponentami przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz spełniam warunki, o których mowa w art. 12b pkt 1 i 3 oraz w art. 12c ust. 1 tej ustawy.”;
2) oświadczenie o niekaralności podmiotu sprowadzającego, a w przypadku podmiotu sprowadzającego będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – odpowiednio oświadczenia członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4, powinny również zawierać:
1) oznaczenie:
   a) firmy podmiotu sprowadzającego, jego siedziby i adresu,

b) miejsca i daty złożenia oświadczenia;

2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu sprowadzającego, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

7. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w ust. 3, lub do wniosku nie dołączono oświadczeń, o których mowa w ust. 4, organ rejestrowy niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku lub dołączenia oświadczeń w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania z pouczeniem, że nieuzupełnienie tych danych spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

8. Przepis ust. 3 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze podmiotów sprowadzających.

Art. 12d. 1. Wpisowi do rejestru podmiotów sprowadzających podlegają dane, o których mowa w art. 12c ust. 3 pkt 1–3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.

2. Rejestr podmiotów sprowadzających może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr podmiotów sprowadzających jest jawny.

Art. 12e. Podmiot sprowadzający wpisany do rejestru podmiotów sprowadzających jest obowiązany informować organ rejestrowy o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze, w szczególności o zakończeniu albo zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych, pod rygorem wykreślenia z rejestru podmiotów sprowadzających.

Art. 12f. Organ rejestrowy wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez podmiot sprowadzający działalności gospodarczej, o której mowa w art. 12a ust. 1, w przypadku gdy podmiot sprowadzający:

1) nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w art. 12b, w wyznaczonym przez organ terminie;
2) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 12c ust. 3 pkt 5 lub ust. 4, niezgodne ze stanem faktycznym;
3) przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 12c ust. 1.

Art. 12g. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 12f, organ rejestrowy z urzędu wykreśla podmiot sprowadzający wykonujący działalność gospodarczą, o której mowa w art. 12a ust. 1, z rejestru podmiotów sprowadzających.

2. Podmiot sprowadzający, który wykreślono z rejestru podmiotów sprowadzających, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 12f.

Rozdział 3

Zasady wytwarzania przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek

Art. 13. 1. Rolnicy mogą wytwarzać biopaliwa ciekłe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c i ust. 2, na własny użytek, po uzyskaniu wpisu do rejestru rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, zwanego dalej „rejestrem rolników”.

2. Rejestr rolników prowadzi organ rejestrowy.

Art. 14. 1. Rolnik wytwarzając biopaliwa ciekłe na własny użytek jest obowiązany spełniać następujące warunki:
1) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wytwarzanie biopaliw ciekłych;
2) posiadać zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego albo wytwarzać biopaliwa ciekłe na własny użytek poza składem podatkowym z zastosowaniem przedpłaty akcyzy, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

2. Organ rejestrowy dokonuje wpisu do rejestru rolników na pisemny wniosek rolnika i po złożeniu oświadczenia o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

3. Wniosek o wpis do rejestru rolników zawiera:

1) imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby rolnika, a w przypadku grup, o których mowa w art. 2 ust. 3 – imiona, nazwiska i adresy członków grupy lub nazwę grupy i jej siedzibę;
2) numer identyfikacyjny nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o ile taki numer posiada;
3) określenie:
   a) miejsca i rodzaju wytwarzanych biopaliw ciekłych na własny użytek,
   b) rodzaju i wydajności instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych na własny użytek,
   c) maksymalnej dopuszczalnej ilości biopaliw ciekłych, do wytwarzania których rolnik jest uprawniony w okresie roku kalendarzowego,
   d) powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu rolnika, a w przypadku grup, o których mowa w art. 2 ust. 3 – będących w posiadaniu członków grupy.

4. Rolnik dołącza do wniosku o wpis do rejestru rolników:

1) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;

3) zobowiązuję się do:

a) wytwarzania biopaliw ciekłych na własny użytek w składzie podatkowym albo poza składem podatkowym z zastosowaniem przedpłaty akcyzy, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym,

b) nierozporządzania przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej biopaliwami ciekłymi, przestrzegania wymagań jakościowych, nieprzekraczania dopuszczalnego limitu ilości wytworzonych biopaliw ciekłych, składania rocznych sprawozdań, a także przestrzegania innych wymagań wynikających z ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”;

2) dokumenty potwierdzające dane, o których mowa w ust. 3 pkt 3 lit. d.

5. Oświadczenie powinno również zawierać:

1) imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania albo nazwę i adres siedziby rolnika, a w przypadku grup, o których mowa w art. 2 ust. 3 – imiona, nazwiska i adresy członków grupy lub nazwę grupy i jej siedzibę;
2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
3) podpis rolnika, a w przypadku:
   a) grupy osób fizycznych, o której mowa w art. 2 ust. 3 pkt 1 – podpisy członków tej grupy,
   b) grupy producentów rolnych, o której mowa w art. 2 ust. 3 pkt 2 – podpisy członków tej grupy lub osób ją reprezentujących.

6. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w ust. 3, przepis art. 5 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

6a. Przepis ust. 3 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze rolników.

7. (uchylony)

Art. 15. 1. Wpisowi do rejestru rolników podlegają dane, o których mowa w art. 14 ust. 3.

2. Rejestr rolników może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr rolników jest jawny.

Art. 16. Przepis art. 7 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany danych zawartych w rejestrze rolników, a także zakończenia lub zawieszenia wytwarzania biopaliw ciekłych na własny użytek.

Art. 17. 1. Organ rejestrowy wydaje zaświadczenie o wpisie do rejestru rolników, w terminie 14 dni od dnia wpływu kompletnego wniosku wraz z oświadczeniem.

2. Zaświadczenie o wpisie do rejestru rolników zawiera dane, o których mowa w art. 14 ust. 3, oraz datę wpisu i numer w rejestrze rolników.

3. W przypadku wezwania rolnika do uzupełnienia wniosku o wpis do rejestru rolników, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia wpływu uzupełnionego wniosku.

Art. 18. Organ rejestrowy, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wpisu do rejestru rolników, w przypadku gdy rolnik nie spełnia warunków, o których mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 19. 1. Wpis w rejestrze rolników podlega wykreśleniu przez organ rejestrowy albo na wniosek rolnika.

2. Organ rejestrowy, w drodze decyzji administracyjnej, wykreśla wpis w rejestrze rolników w przypadku:

1) gdy rolnik rozporządza poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej biopaliwami ciekłymi wytworzonymi na własny użytek;
2) cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

3. Rolnik, którego wpis wykreślono z rejestru rolników, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z rejestru na podstawie ust. 2 stała się ostateczna.

Art. 20. Wytwarzane przez rolników biopaliwa ciekłe na własny użytek powinny spełniać wymagania jakościowe określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Art. 21. 1. Zabrania się:

1) wytwarzania przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek, innych niż określone w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c i ust. 2;
2) rozporządzania poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej biopaliwami ciekłymi wytworzonymi na własny użytek przez rolników;
3) wytwarzania przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek w ilości przekraczającej w okresie roku kalendarzowego limit określony w ust. 2 i 3.

2. Dla estru, czystego oleju roślinnego oraz biowęglowodorów ciekłych stanowiących samoistne paliwo, roczny limit ustala się na 100 litrów na hektar powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu rolnika w dniu 1 stycznia roku, którego dotyczy limit.

3. Dla biopaliw ciekłych: bioetanolu, biometanolu, bioeteru dimetylowego, biobutanolu, biowodoru, bio propanu-butanu, skroplonego biometanu, sprężonego biometanu oraz biowęglowodorów ciekłych, a także biopaliw, o których mowa

w art. 2 ust. 2, roczny limit ustala się jako objętość odpowiadającą pod względem wartości opałowej 100 litrom oleju napędowego, oznaczonego kodem CN 2710 19 43, na hektar powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu rolnika w dniu 1 stycznia roku, którego dotyczy limit.

Rozdział 4

Zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz zasady określania i realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego

Art. 22. 1. Biokomponenty wprowadzane do obrotu lub wykorzystywane przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych powinny spełniać wymagania jakościowe potwierdzone certyfikatem jakości wydanym przez akredytowane jednostki certyfikujące.

2. Badania jakości biokomponentów wykonują akredytowane laboratoria badawcze.

2a. Certyfikat jakości biokomponentu wydaje się na wniosek podmiotu w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku. Wniosek zawiera w szczególności informacje o rodzaju biokomponentu przewidzianego do wprowadzenia do obrotu lub wykorzystania przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz nazwę surowców, z których biokomponent jest wytwarzany.

2b. Certyfikat jakości biokomponentu zawiera w szczególności nazwę akredytowanej jednostki certyfikującej, która go wydała, określenie rodzaju biokomponentu oraz nazwę surowców, z których jest wytwarzany.

2c. Certyfikat jakości biokomponentu zachowuje ważność przez okres roku od dnia jego wydania.

2d. Akredytowana jednostka certyfikująca może cofnąć certyfikat jakości biokomponentu, w przypadku gdy biokomponenty przestały spełniać wymagania jakościowe stanowiące podstawę wydania certyfikatu jakości.

3. Akredytowane jednostki certyfikujące informują organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu jakości, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia.

4. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz

akredytowanych jednostek certyfikujących uprawnionych do wydawania certyfikatów jakości biokomponentów.

5. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy:

1) zakres informacji, jakie powinien zawierać wniosek o wydanie certyfikatu jakości złożony przez wnioskodawcę, oraz dokumenty, jakie należy do niego dołączyć,
2) zakres danych zawartych w certyfikacie jakości,
3) tryb wydawania certyfikatów jakości przez akredytowane jednostki certyfikujące, o których mowa w ust. 1

– uwzględniając obowiązujące wymagania normalizacyjne i normatywne do przeprowadzania badań i orzekania w sprawach jakości, a także konieczność sprawnego rozpatrywania wniosków.

6. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania jakościowe dla biokomponentów,
2) metody badań jakości biokomponentów,
3) sposób pobierania próbek biokomponentów

– biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz postanowienia właściwych norm w tym zakresie.

7. Biokomponenty wytworzone lub dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być dopuszczone do obrotu lub wykorzystywane przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, o ile odpowiadają wymaganiom wynikającym z przepisów technicznych, wydanych ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.

Art. 22a. 1. Podmiot, który w danym roku kalendarzowym dokonał po raz pierwszy czynności powodujących powstanie obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jest obowiązany poinformować o dokonaniu takiej czynności Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 14 dni od dnia jej dokonania.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) oznaczenie firmy podmiotu, adresu jego siedziby lub imię i nazwisko i adres zamieszkania;
2) numer PESEL lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacji podmiotu w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
3) datę dokonania czynności powodującej powstanie obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;
4) określenie rodzaju czynności powodującej powstanie obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;
5) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu.

3. Do informacji, o której mowa w ust. 1, podmiot dołącza oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę jego złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do jego reprezentowania, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prowadzi wykaz podmiotów, które są zobowiązane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w danym roku kalendarzowym, w szczególności na podstawie informacji przekazanych na podstawie ust. 1 oraz sprawozdań, o których mowa w art. 30b ust. 3.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

1) oznaczenie firm podmiotów, adresów ich siedzib lub imię i nazwisko i adres zamieszkania;
2) numery PESEL lub numery identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotów oraz numery identyfikacyjne w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli zostały nadane, albo numery identyfikacji podmiotów w odpowiednich rejestrach państw obcych.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, jest jawny, z wyłączeniem numerów PESEL, i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 23. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalny udział innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez niego na potrzeby własne w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne.

1a. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w ust. 6, jeżeli wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Wskaźnikowy na minimalnym określonym poziomie.

1b. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w ust. 1a, wynosi co najmniej 85% poziomu obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

1c. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w ust. 1a, uwzględniając minimalny poziom realizacji tego obowiązku określony w ust. 1b, a także biorąc pod uwagę sytuację na rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

1d. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1, z wykorzystaniem biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współuwodornienia.

Ust. 1d i 1e w art. 23 wejdą w życie z dn. 1.01.2020 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 2290).

1e. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metodykę obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współuwodornienia, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw lub doświadczenia w ich stosowaniu.

2. Minimalny udział, o którym mowa w ust. 1:

1) liczony jest według wartości opałowej poszczególnych biokomponentów.

2) (uchylony)

3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wartość opałową poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych uwzględniając stan wiedzy technicznej w tym zakresie.

4. W przypadku podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy, które udokumentowały wykorzystanie w danym roku nie mniej niż 70% biokomponentów wytworzonych przez wytwórców, prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biokomponentów, z:

1) surowców rolniczych pozyskiwanych z gospodarstwa rolnego położonego na obszarze co najmniej jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym na podstawie umowy kontraktacji zawartej między producentem rolnym prowadzącym to gospodarstwo a wytwórcą, przetwórcą lub pośrednikiem lub
2) biomasy pozyskiwanej na podstawie umowy dostawy zawartej między wytwórcą a pośrednikiem lub przetwórcą, lub
3) surowców rolniczych pozyskiwanych z produkcji własnej wytwórców

– minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, jest równy iloczynowi współczynnika redukcyjnego i Narodowego Celu Wskaźnikowego. W pozostałych przypadkach minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, jest równy Narodowemu Celowi Wskaźnikowemu.

4a. Udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, uznaje się za dwukrotnie wyższy w części, w jakiej zostały one wytworzone z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

4b. Do surowców, z których udział liczony według wartości opałowej uznaje się za dwukrotnie wyższy w rozumieniu ust. 4a, nie zalicza się odpadów będących naturalnymi surowcami spożywczymi, które na skutek niecelowego lub celowego działania lub w wyniku braku odpowiednich warunków produkcji, przechowywania,

transportu lub przetwarzania nabyły cechy uniemożliwiające ich przeznaczenie do spożycia lub przestały spełniać wymogi dopuszczające te surowce do spożycia.

4ba. Udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 4a, nie może być wyższy niż 1,5%.

4c. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, niższy niż wynikający z ust. 4ba, udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 4a, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w zakresie możliwości wykorzystania tych surowców do wytwarzania biokomponentów oraz ich dostępność.

4d. W przypadku podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, który realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, rozporządza poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej benzynami silnikowymi lub zużywa je na potrzeby własne, minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, może być liczony w sposób określony w ust. 4, pod warunkiem że nie mniej niż 60% biokomponentów zawartych w tych benzynach silnikowych zostało wytworzonych w sposób określony w ust. 4.

5. Rada Ministrów co dwa lata do dnia 15 czerwca, określa w drodze rozporządzenia, wysokość współczynników redukcyjnych, o których mowa w ust. 4, na kolejne dwa lata, biorąc pod uwagę warunki zaopatrzenia w biokomponenty i relacje cenowe na rynku biokomponentów i paliw ciekłych.

6. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1a, oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times W \times (N - P),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 0,01, wyrażoną w złotych/MJ,

W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą, a także zużytych przez niego na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1a, wyrażoną w MJ; wartość opałową poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 3,

N – wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot uiszczający opłatę zastępczą, wyrażoną w procentach,

P – wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą na potrzeby własne w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne w roku, w którym podmiot uiszczający opłatę zastępczą skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1a, wyrażoną w procentach.

7. Wpływy z tytułu opłaty zastępczej stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

8. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1.

9. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do końca lutego roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1.

Art. 23a. (uchylony)

Art. 23b. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym kwartale minimalny udział biokomponentów, liczony według wartości opałowej, zawartych w paliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, wykorzystanych przez niego do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, które zostały przez ten podmiot rozporządzone przez dokonanie

jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium.

2. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, który wytwarza paliwa ciekłe wyłącznie w procesie mieszania komponentów lub dodatków z paliwami ciekłymi w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wytworzonego w ten sposób paliwa ciekłego, jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie dotyczącym dodawania tych komponentów lub dodatków.

3. Minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

1) 3,20% w każdym kwartale – w benzynach silnikowych;

2) w oleju napędowym:

a) 3,22% w pierwszym kwartale,

b) 5,53% w drugim i trzecim kwartale,

c) 3,68% w czwartym kwartale.

Ust. 3 w art. 23b wejdzie w życie z dn. 1.01.2019 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 2290).

4. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, niższy niż określony w ust. 3, minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę techniczne możliwości branży paliwowej w zakresie dodawania biokomponentów do paliw ciekłych w poszczególnych kwartałach roku kalendarzowego.

Art. 24. l. Rada Ministrów, co 4 lata, do dnia 15 czerwca danego roku, określa, w drodze rozporządzenia, Narodowe Cele Wskaźnikowe na kolejne 8 lat, biorąc pod uwagę możliwości surowcowe i wytwórcze, możliwości branży paliwowej oraz przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

2. W przypadku wystąpienia na rynku nadzwyczajnych zdarzeń skutkujących zmianą warunków zaopatrzenia w surowce rolnicze lub biomasę, Rada Ministrów może obniżyć, w drodze rozporządzenia, Narodowy Cel Wskaźnikowy wyznaczony na dany rok kalendarzowy.

Art. 25. 1. Dystrybutory używane na stacjach paliwowych do biopaliw ciekłych oznakowuje się w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie.

2. Wymóg oznakowania dystrybutorów, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także dystrybutorów na stacjach zakładowych.

3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę w szczególności możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzajów paliw.

Art. 26. Przedsiębiorcy, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wprowadzający do obrotu biopaliwa ciekłe na stacjach paliwowych, są obowiązani do zamieszczania czytelnych informacji o dostępności biopaliw ciekłych na tych stacjach.

Art. 26a. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzania kontroli podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy, w zakresie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz w art. 23b.

2. Czynności kontrolne wykonują upoważnieni pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki po doręczeniu podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli jego działalności.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika organu kontroli, uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;
2) oznaczenie kontrolowanego;
3) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
6) oznaczenie organu kontroli;
7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

4. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na analizie wyjaśnień oraz dokumentów przedstawionych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy.

5. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo żądania od kontrolowanego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy:

1) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących zapewnienia minimalnego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez kontrolowanego na potrzeby własne;

1a) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących zapewnienia w danym kwartale minimalnego udziału biokomponentów, liczonego według wartości opałowej, zawartych w paliwach ciekłych, które zostały przez ten podmiot rozporządzone przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium;

2) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wielkością ustaloną według zasad określonych w art. 23 ust. 2–5;

3) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wielkością ustaloną zgodnie z zasadami określonymi w art. 23b.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który w szczególności zawiera wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu.

7. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wezwać podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy do usunięcia uchybień określonych w protokole, w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

Art. 27. 1. Kontrolę w zakresie:

1) jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych,

2) oznakowania dystrybutorów, o którym mowa w art. 25,

3) zamieszczania informacji, o której mowa w art. 26

– prowadzi Inspekcja Handlowa.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059 i 1823).

3. Do kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Art. 28. Koncesje na wytwarzanie biopaliw ciekłych oraz na obrót tymi paliwami udzielane są na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Rozdział 4a

Poświadczanie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju

Art. 28[1]. (uchylony)

Art. 28a. 1. Biokomponenty mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy:

1) spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b–28bc;
2) nie zostały wcześniej zaliczone na poczet realizacji obowiązku określonego w art. 3 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, zwanej dalej „dyrektywą 2009/28/WE”.

2. Biokomponenty wytworzone z odpadów lub pozostałości innych niż odpady lub pozostałości rolnicze, akwakultury i leśne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jeżeli spełniają:

1) kryterium zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b;
2) warunek określony w ust. 1 pkt 2.

3. Wsparcie finansowe w zakresie wytwarzania biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz ich wykorzystania, pochodzące ze środków publicznych, w tym ze środków funduszy Unii Europejskiej, może zostać udzielone podmiotowi ubiegającemu się o przyznanie wsparcia finansowego, pod warunkiem że

biokomponenty i biopaliwa ciekłe, które będą objęte wsparciem, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b–28bd.

4. Biokomponenty mogą być zaliczone na poczet realizacji krajowych celów, o których mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wyłącznie wtedy, gdy spełniają one kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd.

Art. 28b. l. Biokomponenty spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej:

l) 35% – do dnia 31 grudnia 2017 r.;

2) 50% – od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. W przypadku biokomponentów wytworzonych w instalacjach, w których produkcja została rozpoczęta po dniu 5 października 2015 r., kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60%.

2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, w przypadku gdy po dniu 31 grudnia 2016 r. nastąpiło zwiększenie zdolności produkcyjnych instalacji na skutek rozbudowy instalacji, w której wytwarzanie biokomponentów rozpoczęto przed dniem 5 października 2015 r.

3. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do ustawy.

4. Do obliczenia emisji gazów cieplarnianych spowodowanych uprawą surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów stosuje się wartości standardowe emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku nr 2 do ustawy, wartości emisji gazów cieplarnianych umieszczone w wykazie, ogłoszonym na podstawie ust. 6, lub wartości rzeczywiste dla tych upraw, które oblicza się zgodnie z metodyką określoną w części II.3. załącznika nr 2 do ustawy.

5. (uchylony)

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz wartości emisji gazów cieplarnianych spowodowanych uprawą surowców rolniczych na obszarach województw, niższych od wartości standardowych emisji gazów cieplarnianych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, biorąc pod uwagę wykaz tych wartości zatwierdzony przez Komisję Europejską, w drodze decyzji.

Art. 28ba. 1. Biokomponenty spełniają kryterium ochrony terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, jeżeli biomasa wykorzystywana do ich wytwarzania nie pochodzi z terenów, które w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r. lub po tym okresie, posiadały następujący status, niezależnie od tego, czy posiadają go nadal:

1) lasów pierwotnych i innych zalesionych gruntów, czyli lasów i innych zalesionych gruntów z gatunkami rodzimymi, gdzie nie istnieją wyraźnie widoczne ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały w istotny sposób zaburzone;
2) obszarów wyznaczonych:
   a) na cele ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, 2249 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60 i 132),
   b) do ochrony rzadkich, zagrożonych lub poważnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, które zostały uznane za takie na podstawie umów międzynarodowych lub wykazów sporządzonych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody pod warunkiem uznania ich przez Komisję Europejską zgodnie z art. 18 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2009/28/WE;
3) obszarów trawiastych o wysokiej bioróżnorodności:
   a) naturalnych, czyli obszarów trawiastych, które pozostaną takimi obszarami jeżeli nie dojdzie do interwencji człowieka i które zachowają naturalny skład gatunkowy oraz cechy i procesy ekologiczne,
   b) nienaturalnych, czyli obszarów trawiastych, które przestaną być takimi obszarami na skutek braku interwencji człowieka i są bogate gatunkowo oraz nie są zdegradowane, chyba że zbiory surowców rolniczych są konieczne, aby mogły zachować status obszarów trawiastych.

2. Uznaje się, że biokomponenty pochodzące z obszarów określonych w ust. 1 pkt 2 spełniają kryterium ochrony terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, pod warunkiem, że zainteresowany podmiot przedstawi dowody, że produkcja biomasy wykorzystanej do ich wytworzenia nie narusza celów ochrony przyrody.

Art. 28bb. 1. Biokomponenty spełniają kryterium ochrony terenów zasobnych w duże ilości pierwiastka węgla, jeżeli biomasa wykorzystywana do ich wytwarzania nie pochodzi z takich terenów.

2. Do terenów zasobnych w duże ilości pierwiastka węgla zalicza się tereny, które w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r. posiadały jeden z poniższych statusów, ale już go nie posiadają:

1) terenów podmokłych, które są pokryte lub nasączone wodą stale lub przez znaczną część roku;
2) obszarów stale zalesianych, czyli obszarów obejmujących więcej niż 1 ha z drzewami o wysokości powyżej 5 metrów i pokryciem powierzchni przez korony drzew powyżej 30%, lub drzewami mogącymi osiągnąć te wartości w miejscu ich naturalnego występowania;
3) obszarów obejmujących więcej niż 1 ha z drzewami o wysokości powyżej 5 metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10% a 30% lub drzewami mogącymi osiągnąć te wartości w miejscu ich naturalnego występowania, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedstawiono dowody, że obszar ten przed i po przekształceniu magazynuje taką ilość pierwiastka węgla, że stosując metodykę określoną w pkt II.3. załącznika nr 2 do ustawy, zostałoby spełnione kryterium określone w art. 28b.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się, jeżeli w czasie pozyskiwania biomasy teren posiadał ten sam status co w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r.

Art. 28bc. Biokomponenty spełniają kryterium ochrony torfowisk, jeżeli biomasa wykorzystywana do ich wytwarzania nie pochodzi z terenów, które w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r. były torfowiskami, chyba że przy uprawie i zbiorach biomasy nie stosowano melioracji uprzednio niemeliorowanych gleb.

Art. 28bd. Biokomponenty spełniają kryterium zrównoważonej gospodarki rolnej, jeżeli uprawa biomasy wykorzystywanej do ich wytwarzania, w ramach działalności rolniczej, prowadzona była zgodnie z:

1) wymogami w obszarze:
   a) „Środowisko, zmiana klimatu, utrzymanie gruntów w dobrej kulturze rolnej” – wymogi podstawowe w zakresie zarządzania SMR 1, SMR 2 i SMR 3,
   b) „Zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowie roślin” – wymóg podstawowy w zakresie zarządzania SMR 10

– określonymi w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1306/2013”, oraz

2) minimalnymi normami w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, określonymi na podstawie art. 94 rozporządzenia nr 1306/2013.

Art. 28be. 1. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc, odbywa się przez system bilansu masy.

2. Podmioty certyfikowane są obowiązane wdrożyć system bilansu masy, który:

1) umożliwia mieszanie partii biomasy albo biokomponentów o różnym stopniu zrównoważenia;

2) w przypadku, o którym mowa w pkt 1, pozwala określić stopień zrównoważenia oraz wielkość poszczególnych partii biomasy albo biokomponentów;

3) zapewnia, że suma wszystkich partii biomasy albo biokomponentów wyprowadzonych z mieszanki posiada ten sam stopień zrównoważenia i jest równa sumie wszystkich partii biomasy albo biokomponentów wprowadzonych do tej mieszanki.

Art. 28bf. 1. Sposób weryfikacji spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28ba–28bc, zgodnie z systemem bilansu masy, o którym mowa w art. 28be, określa uznany system certyfikacji.

2. Wykazanie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc, przez podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy odbywa się w szczególności zgodnie z art. 28i i art. 30b ust. 1a.

3. Weryfikacja spełnienia wymogów i minimalnych norm, o których mowa w art. 28bd, jest prowadzona przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w ramach przyznawania płatności bezpośrednich na podstawie przepisów o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

Art. 28c. 1. Dokumentami potwierdzającymi spełnienie przez biomasę lub biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju i umożliwiającymi zaliczenie

tych biokomponentów na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wystawianymi na poszczególnych etapach wytwarzania biokomponentów, są:

1) dokument wystawiony przez producenta rolnego przewidziany przez uznany system certyfikacji;
2) poświadczenie;
3) świadectwo.

2. Za dokumenty, o których mowa w ust. 1, uznaje się również dokumenty wystawione:

1) w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w kraju trzecim, pod warunkiem że zostały wystawione w ramach uznanego systemu certyfikacji;
2) w kraju trzecim, pod warunkiem że Unia Europejska zawarła z tym krajem umowę, na mocy której uznaje się, że biomasa wytworzona w tym kraju spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju.

Art. 28d. Dokument przewidziany przez uznany system certyfikacji lub przez umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, wystawiony przez producenta rolnego, zawiera dane określone w tym systemie lub umowie.

Art. 28e. 1. Podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie: wytwarzania biokomponentów, przetwarzania biomasy, zakupu, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biomasy lub biokomponentów, które mają być zaliczone do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, są obowiązane do uzyskania certyfikatu.

2. Podmiot certyfikowany, dokonując:

1) rozporządzenia poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej biomasą lub
2) rozporządzenia poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej biokomponentami lub, w przypadku wytwórców, przeznaczenia biokomponentów do wytworzenia przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych

– na potrzeby realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, jest obowiązany posiadać ważny certyfikat oraz wystawić poświadczenie.

3. Poświadczenie, o którym mowa w ust. 2, jest wystawiane zgodnie z wymaganiami uznanego systemu certyfikacji.

Art. 28ea. Zabrania się podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawiania poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

Art. 28f. Świadectwa są wystawiane na podstawie poświadczeń, a w przypadku biokomponentów, które zostały wytworzone poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 28c ust. 2.

Art. 28g. Wskazana w świadectwie ilość biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne, które mają być zaliczone do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, nie może być większa niż ilość wskazana w poświadczeniach lub w dokumentach, o których mowa w art. 28c ust. 2, posiadanych przez podmiot wystawiający świadectwo.

Art. 28h. 1. Świadectwo zawiera:

1) oznaczenie firmy podmiotu wystawiającego świadectwo, jego siedziby i adresu;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu wystawiającego świadectwo oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny podmiotu w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
3) indywidualny numer świadectwa;
4) wskazanie uznanego systemu certyfikacji lub innego dokumentu, o którym mowa w art. 28c ust. 2, potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, dotyczącego biokomponentów będących przedmiotem świadectwa;
5) informacje o ilości i rodzaju biokomponentów wskazanych w świadectwie, w tym zaliczanych podwójnie do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;
6) oświadczenie o spełnieniu kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty wskazane w świadectwie;

7) datę uruchomienia instalacji, z której pochodzi partia biokomponentów wskazana w świadectwie;
8) wartość opałową biokomponentów wyrażoną w MJ/kg;
9) informację dotyczącą poziomu emisji gazów cieplarnianych partii biokomponentów wskazanych w świadectwie;
10) wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych;
11) wykaz poświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 28c ust. 2, wykorzystanych na potrzeby wystawienia świadectwa.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa oraz może określić dodatkowe dane, które powinno zawierać świadectwo, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowości rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

Art. 28i. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do weryfikacji danych zawartych w świadectwie.

2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, polega na ustaleniu, czy ilość biokomponentów wskazana w świadectwie odpowiada ilości biokomponentów wskazanej w poświadczeniach lub dokumentach, o których mowa w art. 28c ust. 2, posiadanych przez podmiot wystawiający świadectwo, oraz czy te poświadczenia lub dokumenty są wiarygodne.

Art. 28j. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może żądać przedstawienia dokumentów i informacji dotyczących realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Rozdział 4b

Zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji oraz wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wydawania certyfikatów

Art. 28k. 1. Działalność gospodarcza w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji.

2. Czasowe świadczenie usług w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji. Przepisy niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 1, 4a i 5–7 stosuje się.

3. Rejestr administratorów systemów certyfikacji prowadzi organ rejestrowy.

Art. 28l. 1. Administrator systemu certyfikacji jest obowiązany spełniać następujące warunki:

1) posiadać tytuł prawny do dysponowania uznanym systemem certyfikacji spełniającym wymagania określone w dyrektywie 2009/28/WE;
2) posiadać tłumaczenie na język polski dokumentów uznanego systemu certyfikacji – w przypadku uznanego systemu certyfikacji sporządzonego w języku obcym;
3) prowadzić dokumentację dotyczącą zgód udzielonych jednostkom certyfikującym na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji.

2. Działalność gospodarczą, o której mowa w art. 28k ust. 1, może wykonywać osoba, która nie była karana za przestępstwo skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, a także przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz obrotowi gospodarczemu, a w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – którego odpowiednio członkowie zarządu albo osoby uprawnione do reprezentowania nie były karane za te przestępstwa.

3. Organ rejestrowy dokonuje wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji na pisemny wniosek administratora systemu certyfikacji.

4. Wniosek o wpis do rejestru administratorów systemów certyfikacji zawiera:

1) oznaczenie firmy administratora systemu certyfikacji, jego siedziby, adresu i innych danych teleadresowych;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) administratora systemu certyfikacji oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;

3) nazwę uznanego systemu certyfikacji, którym dysponuje administrator systemu certyfikacji, oraz wskazanie decyzji Komisji Europejskiej o uznaniu systemu certyfikacji oraz okres jej ważności;
4) wskazanie tytułu prawnego do dysponowania uznanym systemem certyfikacji;
5) wskazanie członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania – w przypadku administratora systemu certyfikacji będącego odpowiednio osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną;
6) oświadczenie, że w chwili składania wniosku o wpis do rejestru administratorów systemów certyfikacji wnioskodawca nie zalega z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne.

5. Administrator systemu certyfikacji do wniosku o wpis do rejestru administratorów systemów certyfikacji dołącza:

1) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru administratorów systemów certyfikacji są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28k ust. 1, określone w art. 28l ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz spełniam warunki, o których mowa w art. 28l ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 tej ustawy.”;

2) oświadczenie o niekaralności osoby, a w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – odpowiednio oświadczenia członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania;
3) kopię uznanego systemu certyfikacji wraz z jego tłumaczeniem na język polski.

6. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, powinny również zawierać:

1) oznaczenie:
   a) firmy administratora systemu certyfikacji, jego siedziby i adresu,
   b) miejsca i daty złożenia oświadczenia;
2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania administratora systemu certyfikacji, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. W przypadku gdy wniosek o wpis do rejestru administratorów systemów certyfikacji nie zawiera danych, o których mowa w ust. 4, lub do wniosku nie dołączono oświadczeń lub dokumentu, o których mowa w ust. 5, organ rejestrowy niezwłocznie wzywa administratora systemu certyfikacji do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania z pouczeniem, że nieuzupełnienie tych danych spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

9. Przepis ust. 4 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze administratorów systemów certyfikacji.

Art. 28m. 1. Wpisowi do rejestru administratorów systemów certyfikacji podlegają dane, o których mowa w art. 28l ust. 4 pkt 1–4, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.

2. Rejestr administratorów systemów certyfikacji może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr administratorów systemów certyfikacji jest jawny.

Art. 28n. Administrator systemu certyfikacji wpisany do rejestru administratorów systemów certyfikacji jest obowiązany informować organ rejestrowy o każdej zmianie danych zawartych w rejestrze, w szczególności o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych, pod rygorem wykreślenia z rejestru administratorów systemów certyfikacji.

Art. 28o. 1. Organ rejestrowy wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez administratora systemu certyfikacji działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28k ust. 1, w przypadku gdy administrator systemu certyfikacji:

1) nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w art. 28l ust. 1, w wyznaczonym przez organ terminie;

2) złożył oświadczenia, o których mowa w art. 28l ust. 4 pkt 6 lub ust. 5 pkt 1 lub 2, niezgodne ze stanem faktycznym;
3) przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 28l ust. 2.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, organ rejestrowy z urzędu:
1) wykreśla administratora systemu certyfikacji wykonującego działalność gospodarczą, o której mowa w art. 28k ust. 1, z rejestru administratorów systemów certyfikacji;
2) informuje jednostki certyfikujące, które posiadały zgodę tego administratora na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji, o wykreśleniu administratora z rejestru administratorów systemów certyfikacji.

3. Administrator systemu certyfikacji, którego wykreślono z rejestru administratorów systemów certyfikacji, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 28p. 1. Administrator systemu certyfikacji, co najmniej raz w roku kalendarzowym, przeprowadza kontrolę jednostek certyfikujących, które posiadają zgodę na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji udzieloną przez tego administratora. Kontrola jednostek certyfikujących jest przeprowadzana w celu weryfikacji, czy certyfikacja przeprowadzana przez jednostki certyfikujące nie narusza wymagań przewidzianych przez uznany system certyfikacji.

2. Administrator systemu certyfikacji informuje organ rejestrowy o cofnięciu zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jednostce certyfikującej, w terminie 14 dni od dnia jej cofnięcia.

Art. 28q. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wydawania certyfikatów podmiotom certyfikowanym jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru jednostek certyfikujących.

2. Czasowe świadczenie usług w zakresie wydawania certyfikatów przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek certyfikujących. Przepisy niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 1, 4a i 5–7 stosuje się.

3. Rejestr jednostek certyfikujących prowadzi organ rejestrowy.

Art. 28r. 1. Jednostka certyfikująca jest obowiązana spełniać następujące warunki:

1) posiadać pisemną zgodę administratora systemu certyfikacji na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji;
2) prowadzić dokumentację dotyczącą wydanych certyfikatów;
3) zatrudniać osoby posiadające:
   a) niezbędną wiedzę do przeprowadzania weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju,
   b) udokumentowane doświadczenie w zakresie obliczania emisji gazów cieplarnianych paliw lub biopaliw ciekłych w cyklu ich życia lub stosowania wymogów uznanego systemu certyfikacji.

2. Działalność gospodarczą, o której mowa w art. 28q ust. 1, może wykonywać osoba, która nie była karana za przestępstwo skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, a także przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz obrotowi gospodarczemu, a w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – której odpowiednio członkowie zarządu albo osoby uprawnione do reprezentowania nie były karane za te przestępstwa.

3. Organ rejestrowy dokonuje wpisu do rejestru jednostek certyfikujących na pisemny wniosek jednostki certyfikującej.

4. Wniosek o wpis do rejestru jednostek certyfikujących zawiera:

1) oznaczenie firmy jednostki certyfikującej, jej siedziby, adresu i innych danych teleadresowych;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) jednostki certyfikującej oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
3) nazwę uznanego systemu certyfikacji, na stosowanie którego jednostka certyfikująca uzyskała zgodę administratora systemu certyfikacji;
4) oznaczenie administratora systemu certyfikacji, który udzielił zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji;
5) wskazanie członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania – w przypadku jednostki certyfikującej będącej odpowiednio osobą prawną lub

jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną;

6) oświadczenie, że w chwili składania wniosku o wpis do rejestru jednostek certyfikujących wnioskodawca nie zalega z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne.

5. Jednostka certyfikująca do wniosku o wpis do rejestru jednostek certyfikujących dołącza:

1) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru jednostek certyfikujących są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28q ust. 1, określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz spełniam warunki, o których mowa w art. 28r ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 tej ustawy.”;

2) oświadczenie o niekaralności osoby, a w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – odpowiednio oświadczenia członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania;

3) kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie tytułu prawnego do korzystania z uznanego systemu certyfikacji.

6. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, powinny również zawierać:

1) oznaczenie:

a) firmy jednostki certyfikującej, jej siedziby i adresu,

b) miejsca i daty złożenia oświadczenia;

2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania jednostki certyfikującej, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. W przypadku gdy wniosek o wpis do rejestru jednostek certyfikujących nie zawiera danych, o których mowa w ust. 4, lub do wniosku nie dołączono oświadczeń lub dokumentu, o których mowa w ust. 5, organ rejestrowy niezwłocznie wzywa jednostkę certyfikującą do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania z pouczeniem, że nieuzupełnienie tych danych spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

9. Przepis ust. 4 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze jednostek certyfikujących.

Art. 28s. 1. Wpisowi do rejestru jednostek certyfikujących podlegają dane, o których mowa w art. 28r ust. 4 pkt 1–4, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.

2. Rejestr jednostek certyfikujących może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr jednostek certyfikujących jest jawny.

Art. 28t. Jednostka certyfikująca wpisana do rejestru jednostek certyfikujących jest obowiązana informować organ rejestrowy o każdej zmianie danych zawartych w rejestrze, w szczególności o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych, pod rygorem wykreślenia z rejestru jednostek certyfikujących.

Art. 28u. 1. Organ rejestrowy wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez jednostkę certyfikującą działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28q ust. 1, w przypadku gdy jednostka certyfikująca:

1) nie usunęła naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w art. 28r ust. 1, w wyznaczonym przez organ terminie;
2) złożyła oświadczenia, o których mowa w art. 28r ust. 4 pkt 6 lub ust. 5 pkt 1 lub 2, niezgodne ze stanem faktycznym;
3) przestała spełniać warunek, o którym mowa w art. 28r ust. 2.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, organ rejestrowy z urzędu wykreśla jednostkę certyfikującą wykonującą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 28q ust. 1, z rejestru jednostek certyfikujących.

3. Jednostka certyfikująca, którą wykreślono z rejestru jednostek certyfikujących, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

4. W przypadku wykreślenia administratora systemu certyfikacji z rejestru administratorów systemów certyfikacji:

1) certyfikaty wydane przez jednostki certyfikujące posługujące się uznanym systemem certyfikacji prowadzonym przez wykreślonego administratora systemu certyfikacji zachowują ważność do upływu okresu, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym została przeprowadzona ostatnia kontrola, o której mowa w art. 28p;
2) jednostki certyfikujące:
   a) wydające certyfikaty na podstawie zgody administratora systemu certyfikacji, który został wykreślony z rejestru administratorów systemów certyfikacji, z dniem jego wykreślenia z tego rejestru nie mogą w ramach tego systemu przeprowadzać kontroli podmiotów certyfikowanych oraz wydawać certyfikatów,
   b) w terminie 3 miesięcy od dnia wykreślenia administratora systemu certyfikacji z rejestru administratorów systemów certyfikacji mogą uzyskać zgodę innego administratora systemu certyfikacji na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji; po bezskutecznym upływie tego terminu jednostki certyfikujące podlegają wykreśleniu z rejestru jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1.

5. W przypadku wykreślenia jednostki certyfikującej z rejestru jednostek certyfikujących, certyfikaty wydane przez te jednostki zachowują ważność do upływu okresu, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do ostatniego dnia, w którym powinna być przeprowadzona kontrola, o której mowa w art. 28v.

Art. 28v. Jednostka certyfikująca przeprowadza kontrolę podmiotu certyfikowanego, któremu wydała certyfikat, na zasadach i w trybie przewidzianych przez uznany system certyfikacji.

Art. 28w. Jednostka certyfikująca, na wniosek organu rejestrowego i w zakresie przez niego wskazanym, jest obowiązana do przeprowadzenia kontroli wskazanego

przez ten organ podmiotu certyfikowanego, któremu ta jednostka wydała certyfikat, w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku. Jednostka certyfikująca pisemnie informuje organ rejestrowy o wynikach kontroli, w terminie 14 dni od jej zakończenia.

Art. 28x. Jednostka certyfikująca wydaje certyfikat na pisemny wniosek wytwórcy, przetwórcy, pośrednika, podmiotu sprowadzającego lub podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy.

Art. 28y. Jednostka certyfikująca informuje organ rejestrowy o wydaniu lub o cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia.

Rozdział 5

Zasady przeprowadzania kontroli

Art. 29. 1. Organ rejestrowy jest uprawniony do kontroli:

1) wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 4 ust. 1;
1a) wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 12a ust. 1;
2) wytwarzania przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek;
3) przestrzegania wymagań, o których mowa w art. 21 ust. 1;
4) wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28k ust. 1;
5) wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28q ust. 1.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy organu rejestrowego na podstawie pisemnego upoważnienia oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej osoby przeprowadzającej kontrolę;
2) oznaczenie kontrolowanego;
3) określenie zakresu kontroli;
4) określenie czasu trwania kontroli;
5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
6) oznaczenie organu kontroli;
7) określenie miejsca kontroli;
8) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
9) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;

10) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego;
11) termin ważności upoważnienia.

4. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli są uprawnione do:

1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1, art. 12a ust. 1, art. 28k ust. 1 oraz art. 28q ust. 1, a także wytwarzanie przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek;
2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

5. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności:

1) przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej, w przypadku kontroli działalności, o której mowa w art. 4 ust. 1, art. 12a ust. 1, art. 28k ust. 1 oraz art. 28q ust. 1;
2) rolnika lub osoby przez niego upoważnionej, w przypadku kontroli wytwarzania przez tego rolnika biopaliw ciekłych.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który powinien zawierać także wnioski i zalecenia oraz informację o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

7. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w tym protokole.

8. Organ rejestrowy może upoważnić do przeprowadzania kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności; przepisy ust. 2–7 stosuje się odpowiednio.

9. Organ rejestrowy może przekazywać ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacje na temat dostaw biomasy wykorzystanej do wytwarzania estrów, dla której zastosowana została stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5%, oraz dane podmiotów, od których wytwórca zakupił tę biomasę.

10. Dane podmiotów, o których mowa w ust. 9, zawierają oznaczenie firmy dostawcy, adresu jego siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).

Rozdział 6

Zasady sporządzania sprawozdawczości i tryb przedkładania sprawozdań

Art. 30. 1. Wytwórcy są obowiązani do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań kwartalnych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów:
   a) wytworzonych biokomponentów, ze wskazaniem:
      – biokomponentów wytworzonych z biomasy pozyskanej na podstawie umów kontraktacji i dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz z produkcji własnej, z podziałem na spełniające i niespełniające kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych,
      – biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego,
      – pozostałych surowców, które zostały wykorzystane do wytworzenia biokomponentów,
   b) surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem:
      – surowców rolniczych pozyskanych na podstawie umów kontraktacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, w podziale na surowce rolnicze pozyskane z gospodarstwa rolnego położonego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i surowce rolnicze pozyskane z gospodarstwa rolnego położonego w kraju trzecim,
      – biomasy pozyskanej na podstawie umów dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, w podziale na biomasę wytworzoną z surowców rolniczych pozyskanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i biomasę wytworzoną z surowców rolniczych pozyskanych w kraju trzecim,

- surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej,
- biomasy spełniającej i niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych,
- biomasy uprawniającej do podwójnego zaliczenia do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,
- poziomu emisji gazów cieplarnianych wyrażonego w gCO_{2eq}/t dla surowców rolniczych oraz w gCO_{2eq}/MJ dla biomasy spełniającej kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące uprawy surowców rolniczych,
- pośredników lub przetwórców dostarczających poszczególne rodzaje biomasy, a w przypadku zakupu surowców rolniczych, łącznej ilości poszczególnych rodzajów tych surowców dostarczanych przez producentów rolnych,
- kraju pochodzenia – w przypadku surowców rolniczych i biomasy spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju,

c) biokomponentów rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub przeznaczonych do wytworzenia przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, w podziale na biokomponenty wytworzone z biomasy spełniającej i niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych, ze wskazaniem:

- nabywców tych biokomponentów,
- poziomu emisji gazów cieplarnianych wyrażonego w gCO_{2eq}/MJ dla biokomponentów,
- nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego zostały wystawione dowody potwierdzające spełnienie przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju, a w przypadku gdy dokument

został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy,

- nazwy jednostki certyfikującej, która wystawiła wytwórcy certyfikat, oraz numeru tego certyfikatu,
- ilości i rodzajów biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;

2) (uchylony)

1a. Wytwórcy i podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 84 z 20.03.2014, str. 61), przez przekazanie Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biokomponentów, w zakresie instalacji, które mogą produkować lub rafinować biokomponenty (instalacje o zdolności co najmniej 50 000 ton/rok).

1b. Podmioty sprowadzające są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań kwartalnych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów ze wskazaniem:
   a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju,
   b) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,
   c) biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne,
   d) poziomu emisji gazów cieplarnianych wyrażonego w gCO_{2eq}/MJ dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju;

2) dostawców poszczególnych rodzajów biokomponentów, ze wskazaniem:
   a) ich nazwy, adresu oraz kraju wykonywania działalności, a w przypadku gdy dostawcą nie jest podmiot, który wytworzył biokomponent, również nazwy, adresu oraz kraju pochodzenia podmiotu, który wytworzył dany biokomponent,
   b) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy;
3) ilości i rodzajów biokomponentów rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, w podziale na biokomponenty spełniające i niespełniające kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych, ze wskazaniem:
   a) nabywców tych biokomponentów,
   b) poziomu emisji gazów cieplarnianych wyrażonego w gCO_{2eq}/MJ dla biokomponentów,
   c) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem surowców, z których zostały wytworzone,
   d) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego zostały wystawione przez podmiot sprowadzający dowody potwierdzające spełnienie przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy,
   e) nazwy jednostki certyfikującej, która wystawiła podmiotowi sprowadzającemu certyfikat, wraz z numerem tego certyfikatu;
4) kraju pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów – w przypadku surowców rolniczych lub biomasy spełniającej kryteria zrównoważonego rozwoju.

1c. Wytwórcy i podmioty sprowadzające mają obowiązek przekazywania Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa pisemnych informacji o otrzymaniu certyfikatu w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

2. (uchylony)

2a. Producenci i podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96, przez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biopaliw ciekłych, w zakresie instalacji, które mogą produkować lub rafinować biopaliwa ciekłe (instalacje o zdolności co najmniej 50 000 ton/rok).

2b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy, które w danym kwartale dokonały samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, lub dokonały rozporządzenia tymi biokomponentami lub zużycia ich na potrzeby własne, są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań kwartalnych, sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, ze wskazaniem:
   a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju,
   b) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,
   c) biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne,

d) poziomu emisji gazów cieplarnianych, wyrażonego w gCO_{2eq} /MJ, dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju;

2) dostawców poszczególnych rodzajów biokomponentów, o których mowa w pkt 1, ze wskazaniem:

a) ich nazwy, adresu oraz kraju wykonywania działalności, a w przypadku gdy dostawcą nie jest podmiot, który wytworzył biokomponent, również nazwy, adresu oraz kraju pochodzenia podmiotu, który wytworzył dany biokomponent,

b) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy;

3) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów, o których mowa w pkt 1, które w danym kwartale zostały rozporządzone lub zużyte na potrzeby własne.

2c. (uchylony)

2d. (uchylony)

2e. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy, które w danym kwartale nie dokonały czynności, o których mowa w ust. 2b, są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa oświadczeń o niewykonaniu tych czynności.

2f. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, 1b i 2b, oraz w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2e, umieszcza się klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje dotyczące ilości i rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia

wewnątrzwspólnotowego, sporządzone według kodów CN, na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

4. (uchylony)

4a. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, na podstawie sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 1 i 1b oraz ust. 2b, sporządza zbiorczy raport kwartalny dotyczący wytworzonych oraz importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych oraz środowiska, w terminie do 75 dni po zakończeniu kwartału.

4b. Zbiorczy raport kwartalny, o którym mowa w ust. 4a, zawiera informacje określone w:

1) ust. 1, z wyłączeniem pkt 1 lit. b tiret siódme i lit. c tiret pierwsze i czwarte;
2) ust. 1b, z wyłączeniem pkt 2 i pkt 3 lit. a i e;
3) ust. 2b, z wyłączeniem pkt 2.

5. (uchylony)

Art. 30a. 1. Podmioty, które rozporządziły poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej biokomponentami, są obowiązane do przekazania nabywcy tych biokomponentów informacji pisemnych wskazujących rodzaje i ilości surowców rolniczych i biomasy, z których zostały wytworzone te biokomponenty, w podziale na biokomponenty wytworzone z:

1) surowców rolniczych pozyskiwanych z gospodarstwa rolnego położonego na obszarze co najmniej jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym na podstawie umowy kontraktacji zawartej między producentem rolnym prowadzącym to gospodarstwo a wytwórcą, przetwórcą lub pośrednikiem lub
2) biomasy pozyskanej na podstawie umowy dostawy zawartej między wytwórcą a pośrednikiem lub przetwórcą, lub
3) surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej wytwórców;
4) surowców rolniczych lub biomasy pozyskanych w inny sposób niż określony w pkt 1–3.

2. Wytwórcy są obowiązani do przekazania Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informacji pisemnych, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do biokomponentów wytworzonych przez tych wytwórców, a następnie rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane nie później niż do końca miesiąca następującego po kwartale, w którym nastąpiło rozporządzenie poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej tymi biokomponentami.

4. Wzór informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, opracowuje i udostępnia Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.

Art. 30b. 1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 60 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, sprawozdań rocznych sporządzonych na podstawie faktur VAT, informacji, o których mowa w art. 30a ust. 1, lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:

1) rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne paliw ciekłych, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach;
2) rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne biopaliw ciekłych, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;
3) rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne innych paliw odnawialnych;
4) rodzajów biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych, o których mowa w pkt 1–3, ze wskazaniem pochodzenia tych biokomponentów według podziału określonego w art. 30a ust. 1;
5) ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o których mowa w pkt 1 i 2, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

1a. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane wyszczególnić biokomponenty spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju, podając w odniesieniu do nich dodatkowo:

1) ilości i rodzaje biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy;

1a) biokomponenty wytworzone z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne;

2) poziom emisji gazów cieplarnianych dla każdego rodzaju biokomponentu wyrażony w gCO_{2eq}/MJ;

3) nazwę uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla danego rodzaju biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, datę zawarcia tej umowy;

4) kraj pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne.

1b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:

1) świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;

2) kopie dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, opracowuje i udostępnia Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

3. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 30 dni po

zakończeniu kwartału, sprawozdań kwartalnych sporządzonych zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, zawierających informacje dotyczące:

1) paliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach w podziale na:
   a) paliwa ciekłe wykorzystane do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b,
   b) pozostałe paliwa ciekłe;
2) biopaliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;
3) innych paliw odnawialnych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne;
4) rodzajów biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o których mowa w pkt 1 i 2, w podziale na:
   a) biokomponenty, w tym zawarte w paliwach i biopaliwach ciekłych, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importowane lub nabyte wewnątrzwspólnotowo,
   b) pozostałe biokomponenty;
5) rodzajów innych paliw odnawialnych, o których mowa w pkt 3.

4. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 3, umieszcza się klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy sporządza sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w ust. 3, na podstawie dokumentów potwierdzających informacje w nim zawarte, w szczególności:

1) dokumentów potwierdzających parametry jakościowe paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, wraz z potwierdzeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych;

2) poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
3) faktur VAT.

6. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 3 oraz konieczność ujednolicenia formy przekazywania tych danych.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie sprawozdań rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 3, sporządza zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych i środowiska oraz Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.

Art. 31. 1. Rolnicy, wytwarzający biopaliwa ciekłe na własny użytek, są obowiązani do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, sprawozdań rocznych zawierających informacje dotyczące ilości i rodzajów:
1) surowców użytych do wytworzenia biopaliw ciekłych;
2) biopaliw ciekłych wytworzonych i zużytych na własny użytek.

2. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa na podstawie danych zawartych w rejestrze rolników oraz sprawozdań rocznych, o których mowa w ust. 1, sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:
1) wykaz rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek;
2) informacje o ilości i rodzajach:
   a) surowców użytych przez rolników do wytworzenia biopaliw ciekłych na własny użytek,
   b) biopaliw ciekłych wytworzonych i zużytych przez rolników na własny użytek.

3. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w ust. 2, Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa przekazuje ministrom właściwym do spraw:

finansów publicznych, energii, rynków rolnych oraz środowiska, do dnia 15 marca następnego roku.

Art. 31a. Administratorzy systemów certyfikacji są obowiązani do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań rocznych zawierających wykaz przeprowadzonych kontroli jednostek certyfikujących w ramach uznanego systemu certyfikacji wraz z ich wynikami.

Art. 31b. Jednostki certyfikujące są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań rocznych zawierających:

1) listę podmiotów certyfikowanych, którym jednostka certyfikująca wydała certyfikat, wraz z określeniem ich firmy, siedziby i adresu;
2) wykaz przeprowadzonych przez jednostkę certyfikującą kontroli podmiotów certyfikowanych w ramach uznanego systemu certyfikacji wraz z ich wynikami.

Art. 31c. (uchylony)

Art. 32. (uchylony)

Rozdział 7

Kary pieniężne

Art. 33. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

1) wytwarza, a następnie rozporządza poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej biokomponentami lub przeznacza je do wytworzenia przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 1;
1a) samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importuje lub nabywa wewnątrzwspólnotowo biokomponenty, a następnie rozporządza nimi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 12a ust. 1;
1b) udziela zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 28k ust. 1;
1c) wydaje certyfikaty bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 28q ust. 1;

1d) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28k ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28p ust. 2, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane;

1e) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane;

2) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1, art. 12a ust. 1, art. 28k ust. 1 lub art. 28q ust. 1, utrudnia czynności kontrolne, o których mowa w art. 29;

2a) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, odmawia udzielenia informacji lub przedstawienia dokumentów, o których mowa w art. 28j;

2b) wprowadza w błąd Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w zakresie przedstawianych na jego żądanie informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 28j;

3) będąc wytwórcą wytwarza biokomponenty z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż na podstawie umów kontraktacji lub dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, lub z produkcji własnej, których udział przekracza w skali roku 25% całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę;

3a) nie przekazał w terminie informacji pisemnej, o której mowa w art. 30a ust. 2, lub podał w tej informacji pisemnej nieprawdziwe dane;

3b) będąc wytwórcą wytwarza estry z biomasy, o której mowa w art. 11a;

4) wprowadza do obrotu lub wykorzystuje do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych biokomponenty niespełniające wymagań jakościowych;

4a) nie wykonał w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 22a ust. 1;

5) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;

5a) (uchylony)

5b) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23b;

6) nie oznakowuje dystrybutora na stacji paliwowej lub stacji zakładowej, w sposób, o którym mowa w art. 25 ust. 1;

6a) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawił poświadczenie dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;

7) będąc przedsiębiorcą, o którym mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wprowadzającym do obrotu biopaliwa ciekłe, na co najmniej dziesięciu własnych, patronackich lub partnerskich stacjach paliwowych, nie podaje informacji, o których mowa w art. 26;

7a) (uchylony)

8) nie złożył w terminie Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1b lub 2b, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 2e, lub podał w tym sprawozdaniu lub oświadczeniu nieprawdziwe dane;

8a) nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30b ust. 1, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;

8aa) nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;

8b) nie złożył w terminie Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 31a albo w art. 31b, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;

8c) nie przekazał w terminie informacji, o której mowa w art. 30 ust. 1c;

8d) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 30b ust. 1, oryginałów wystawionych świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;

8e) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, wystawił świadectwo, w którym ilość biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

zużytych na potrzeby własne, które mają być zaliczone do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, jest większa niż ilość wskazana w poświadczeniach lub w dokumentach, o których mowa w art. 28c ust. 2, będących w posiadaniu tego podmiotu;

8f) będąc podmiotem sprowadzającym, wystawia dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, na podstawie dokumentów, które nie spełniają wymogów określonych w art. 28c ust. 2;

9) będąc rolnikiem wytwarzającym biopaliwa ciekłe na własny użytek:

a) wytwarza biopaliwa ciekłe bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1,

b) rozporządza biopaliwami ciekłymi poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej,

c) wytworzył biopaliwa ciekłe w ilości przekraczającej w ciągu roku limit określony w art. 21 ust. 2 lub 3,

d) utrudnia czynności kontrolne, o których mowa w art. 29,

e) nie złożył w terminie sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 31 ust. 1, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane.

2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1–2b, 3a, 4a, 6, 7, 8–8f kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi 5000 zł.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna wynosi 50% wartości netto biokomponentów wytworzonych z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż na podstawie umów kontraktacji lub dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, lub z produkcji własnej, których udział przekracza w skali roku 25% całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę.

3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3b, kara pieniężna wynosi 1000 zł za każdą tonę estrów wytworzonych z biomasy, o której mowa w art. 11a.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, kara pieniężna wynosi 50% wartości netto biokomponentów wprowadzonych do obrotu lub wykorzystanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych w ciągu 30 dni poprzedzających kontrolę.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wysokość kary oblicza się według wzoru:

$$K = A \times W \times (N - R)/100\%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K – wysokość kary, wyrażoną w złotych,

A – współczynnik równy 0,20, wyrażony w złotych/MJ,

W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez niego na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23 ust. 1, wyrażoną w MJ; wartość opałową poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3,

N – wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażoną w procentach,

R – wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez podmiot podlegający karze na potrzeby własne w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne w roku, w którym podmiot podlegający karze nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyrażoną w procentach.

5a. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

5b. (uchylony)

5c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5b, kara pieniężna wynosi 100 zł za każdy MJ biokomponentów, które podmiot realizujący Narodowy Cel

Wskaźnikowy był obowiązany dodać do paliw ciekłych w celu zrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 23b, a których udziału nie udokumentował.

5d. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6a, kara pieniężna wynosi 100 zł za każdy MJ biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, dla których podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawił poświadczenie.

6. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 9 lit. a, d lub e kara pieniężna wynosi 1000 zł.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 9 lit. b, kara pieniężna wynosi:

1) 10 000 zł – gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika jest mniejsza niż 200 litrów na dobę,
2) 20 000 zł – gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika wynosi od 200 litrów na dobę do 400 litrów na dobę,
3) 30 000 zł – gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika jest wyższa niż 400 litrów na dobę

– powiększone o iloczyn ilości rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej biopaliw ciekłych i stawki podatku akcyzowego dla oleju napędowego.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 9 lit. c, kara pieniężna wynosi:

1) 5000 zł – gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika jest mniejsza niż 200 litrów na dobę,
2) 10 000 zł – gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika wynosi od 200 litrów na dobę do 400 litrów na dobę,
3) 15 000 zł – gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika jest wyższa niż 400 litrów na dobę

– powiększone o iloczyn ilości biopaliw ciekłych wytworzonych ponad limit określony w art. 21 ust. 2 lub 3 i stawki podatku akcyzowego dla oleju napędowego.

9. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji administracyjnej:

1) w zakresie pkt 1–2, 3–3b, 8, 8b, 8c, 8f i 9 – Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa;
2) w zakresie pkt 4, 6 i 7 – wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli;

3) w zakresie pkt 2a, 2b, 4a, 5, 5b, 6a, 8a, 8aa, 8d i 8e – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

10. Organy, o których mowa w ust. 9 pkt 2 i 3, przekazują Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informacje o karach wymierzonych wytwórcom lub podmiotom sprowadzającym.

11. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

12. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 8

Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe

Art. 34. (pominięty)

Art. 35. (pominięty)

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 35a. 1. Udział biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, liczony według wartości opałowej, nie może przekroczyć w 2020 r. 7,0% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

2. Do biokomponentów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

3. W 2020 r. udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, nie może być mniejszy niż 0,1% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

Art. 36. (pominięty)

Art. 37. Rada Ministrów przyjmie wieloletni program promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata 2008–2014, który w szczególności będzie uwzględniał:

1) wieloletnie zwolnienia i obniżki stawek podatku akcyzowego dla biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych;
2) wsparcie finansowe, ze środków publicznych, w tym środków funduszy Unii Europejskiej w ramach Narodowej Strategii Spójności, na wsparcie finansowe inwestycji w zakresie wytwarzania biokomponentów, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych;
3) wsparcie dla transportu publicznego działającego w aglomeracjach miejskich, w uzdrowiskach, na obszarach chroniących środowisko naturalne, wykorzystującego biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne w ilości co najmniej dwukrotnie wyższej od celów określonych w Narodowym Celu Wskaźnikowym;
4) wsparcie badań związanych z opracowywaniem nowych rodzajów biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, związanych z tym nowych rozwiązań konstrukcyjnych, jak też wdrożeń eksploatacyjnych;
5) wsparcie programów edukacyjnych promujących szerokie wykorzystanie biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych.

Art. 37a. 1. Działania, o których mowa w art. 37 pkt 2–5 oraz promocja wytwarzania i wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych, pomoc dla wytwórców biokomponentów oraz producentów paliw, finansowanie opłat za parkowanie dla pojazdów zasilanych biopaliwami ciekłymi, zakup nowych pojazdów zasilanych biopaliwami ciekłymi i wspieranie ekologicznego transportu – mogą być dofinansowywane przez ministra właściwego do spraw energii.

2. Wydatki związane z działaniami, o których mowa w ust. 1, ustala się w ustawie budżetowej w wysokości 1,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych.

3. Minister właściwy do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i tryb przyznawania dofinansowania, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze skuteczne wsparcie rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz prawidłowe wykorzystanie dofinansowania.

Art. 38. Do spraw wszczętych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 41, a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 39. (uchylony)

Art. 40. Rejestr przedsiębiorców wytwarzających lub magazynujących biokomponenty, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 41, staje się rejestrem wytwórców w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 41. Traci moc ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz. U. poz. 1934, z późn. zm.[4)]).

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

[4)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 293, 1160 i 1808, z 2005 r. poz. 683 oraz z 2006 r. poz. 1600.

Załączniki do ustawy

Załącznik nr 1

Część A. Surowce i paliwa, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej:

1) algi, jeżeli są hodowane na lądzie, w stawach lub w fotobioreaktorach;
2) frakcja ulegająca biodegradacji pochodząca z przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, ale niepozyskiwana w ramach selektywnego zbierania odpadów z gospodarstw domowych mającego na celu osiągnięcie poziomów, o których mowa w art. 3b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289 i 2056);
3) bioodpady, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, pochodzące z gospodarstw domowych zbierane selektywnie zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 24 tej ustawy;
4) frakcja biomasy pochodząca z odpadów przemysłowych, nienadająca się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt, w tym materiał z detalu i hurtu oraz z przemysłu rolno-spożywczego, rybołówstwa i akwakultury, z wyłączeniem surowców wymienionych w części B niniejszego załącznika;
5) słoma;
6) obornik i osad ściekowy;
7) ścieki z zakładów wytłaczania oleju palmowego i puste wiązki owoców palmy;
8) smoła oleju talowego;
9) surowa gliceryna;
10) wytłoczyny z trzciny cukrowej;
11) wytłoki z winogron i osad winny z drożdży;
12) łupiny orzechów;
13) łuski nasion;
14) kolby oczyszczone z ziaren kukurydzy;
15) frakcja biomasy z gospodarki leśnej, taka jak kora, gałęzie, liście, igły, wierzchołki drzew, trociny, strużyny oraz frakcja biomasy z gałęzi przemysłu opartych na leśnictwie;
16) inny niespożywczy materiał celulozowy, określony w art. 2 ust. 1 pkt 32b;

17) inny materiał lignocelulozowy określony w art. 2 ust. 1 pkt 32a, z wyjątkiem kłód tartacznych i kłód skrawanych;
18) inne paliwa odnawialne;
19) wychwytywanie i wykorzystanie dwutlenku węgla na potrzeby transportu, jeżeli źródło energii jest odnawialne zgodnie z art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
20) bakterie, jeżeli źródło energii jest odnawialne zgodnie z art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Część B. Surowce, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej:

1) zużyty olej kuchenny;
2) tłuszcze zwierzęce.

Załącznik nr 2

ZASADY OBLICZANIA OGRANICZENIA EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W CYKLU ŻYCIA BIOKOMPONENTU

I.1. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biokomponentu oblicza się:

1) poprzez zastosowanie wartości standardowej[5)], jeżeli wartość standardowa ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia biokomponentu w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych została określona w części II.1. lub II.2. i jeżeli wartość *el* dla tych biokomponentów obliczona w sposób określony w części II.3. w pkt 7 jest równa zero lub jest mniejsza od zera, lub
2) poprzez zastosowanie wartości rzeczywistej[6)] obliczonej zgodnie z metodyką określoną w części II.3., lub
3) poprzez zastosowanie wartości będącej sumą czynników wzoru, o którym mowa w części II.3. w pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w części II.4. lub II.5. mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodami określonymi w części II.3., dla wszystkich innych czynników.

I.2. (uchylony)

II.1. WARTOŚCI TYPOWE[7)] I WARTOŚCI STANDARDOWE DLA BIOKOMPONENTÓW WYTWARZANYCH BEZ EMISJI NETTO DWUTLENKU WĘGLA W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ SPOSOBU UŻYTKOWANIA GRUNTÓW

BIOKOMPONENT	TYPOWE WARTOŚCI OGRANICZENIA	STANDARDOWE WARTOŚCI OGRANICZENIA

5) Przez wartość standardową rozumie się wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wyznaczoną w oparciu o wartość typową, która może być stosowana zamiast wartości rzeczywistej.
6) Przez wartość rzeczywistą rozumie się wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia biokomponentu w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, wyznaczoną zgodnie z metodyką ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biokomponentów.
7) Przez wartość typową rozumie się oszacowaną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych reprezentatywną dla danego procesu wytwarzania i zużycia biokomponentu w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

	EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH [%]	EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH [%]
bioetanol z buraka cukrowego	61	52
bioetanol z pszenicy (nośnik energii do procesów technologicznych nieokreślony)	32	16
bioetanol z pszenicy (nośnik energii do procesów technologicznych – węgiel brunatny wykorzystywany w elektrociepłowni)	32	16
bioetanol z pszenicy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	45	34
bioetanol z pszenicy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	53	47

bioetanol z pszenicy (słoma jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	69	69
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	56	49
bioetanol z trzciny cukrowej	71	71
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-butylowego (ETBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-amylowego (TAEE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	45	38
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze	58	51

słonecznika		
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	40	31
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia nieokreślona)	36	19
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	62	56
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego (*)	88	83
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	51	47
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	65	62
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia wytwarzania dowolna)	40	26

hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	68	65
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	58	57
biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	80	73
biogaz z mokrego obornika jako sprężony gaz ziemny	84	81
biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	86	82

(*) Nie obejmuje oleju zwierzęcego wyprodukowanego z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako materiał kategorii 3 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) 1069/2009”.

II.2. PRZEWIDYWANE WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE DLA PRZYSZŁYCH BIOKOMPONENTÓW, KTÓRE NIE WYSTĘPOWAŁY LUB WYSTĘPOWAŁY JEDYNIE W NIEWIELKICH

ILOŚCIACH NA RYNKU W STYCZNIU 2008 R., PRODUKOWANYCH BEZ EMISJI NETTO DWUTLENKU WĘGLA W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ SPOSOBU UŻYTKOWANIA GRUNTÓW

ŚCIEŻKA PRODUKCJI BIOPALIW	TYPOWE WARTOŚCI OGRANICZENIA EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH [%]	STANDARDOWE WARTOŚCI OGRANICZENIA EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH [%]
bioetanol ze słomy pszenicy	87	85
bioetanol z odpadów drzewnych	80	74
bioetanol z drewna uprawianego	76	70
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera--Tropscha z odpadów drzewnych	95	95

węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera-Tropscha z drewna uprawianego	93	93
eter dimetylowy z odpadów drzewnych (DME)	95	95
DME z drewna uprawianego	92	92
biometanol z odpadów drzewnych	94	94
biometanol z drewna uprawianego	91	91
część ze źródeł odnawialnych eteru metylo-tert-butylowego (MTBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	

II.3. METODYKA

1) Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną wytwarzaniem i zużyciem biokomponentu w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych oblicza się według następującego wzoru:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E – całkowitą emisję spowodowaną stosowaniem paliwa,

e_{ec} – emisję spowodowaną wydobyciem surowców lub uprawą biomasy,

e_l – emisję w ujęciu rocznym spowodowaną zmianami ilości pierwiastka węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów,

e_p – emisję spowodowaną procesami technologicznymi,

e_{td} – emisję spowodowaną transportem i dystrybucją,

e_u – emisję spowodowaną stosowanym paliwem,

e_{sca} – wartość ograniczenia emisji spowodowanego akumulacją pierwiastka węgla w glebie dzięki lepszej gospodarce rolnej,

e_{ccs} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego składowaniem w głębokich strukturach geologicznych,

e_{ccr} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zastępowaniem,

e_{ee} – ograniczenie emisji dzięki zwiększonej produkcji energii elektrycznej w kogeneracji.

Przy dokonywaniu obliczeń nie uwzględnia się emisji związanej z produkcją maszyn i urządzeń.

2) Całkowita emisja spowodowana stosowaniem paliwa – *E*, jest wyrażona w gramach przeliczeniowych CO_2 na MJ paliwa, gCO_{2eq}/MJ.

3) W drodze wyjątku od pkt 2, dla paliw zużywanych w transporcie wartości obliczone w gCO_{2eq}/MJ mogą być skorygowane o różnice pomiędzy paliwami w zakresie wykonanej pracy użytecznej, wyrażonej w km/MJ. Korekta ta jest dopuszczalna wyłącznie w przypadku przedstawienia dowodu na istnienie różnic w zakresie wykonanej pracy użytecznej.

4) Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biokomponentów oblicza się według następującego wzoru:

$$(E_F - E_B)/E_F,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_B – całkowitą emisję w cyklu życia biokomponentu,

E_F – całkowitą emisję w cyklu życia kopalnego odpowiednika biokomponentu.

5) Gazy cieplarniane uwzględnione dla celów pkt 1 to CO_2, N_2O i CH_4. Do obliczenia równoważnika CO_2 gazom przypisuje się następujące wartości:

$$CO_2: 1$$

$$N_2O: 296$$

$$CH_4: 23$$

6) Emisja spowodowana wydobyciem surowców lub uprawą biomasy – e_{ec}, obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami, produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO_2 w trakcie uprawy surowców. Odejmuje się potwierdzoną redukcję emisji gazów cieplarnianych związaną ze spalaniem w pochodniach w miejscach wydobycia ropy naftowej.

7) Emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „e_l", oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3{,}664^{8)} \times 1/20 \times 1/P - e_B,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

e_l – emisję gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym, spowodowaną zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzoną jako masa [g] równoważnika CO_2 w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa [MJ]; grunty uprawne[9)] i uprawy wieloletnie[10)] uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów,

---

8) Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO_2 (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.

9) Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC).

10) Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.

CS_R – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,

CS_A – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; w przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,

P – wydajność upraw, mierzoną ilością energii wytwarzanej z biopaliwa na jednostkę powierzchni w jednym roku,

e_B – premię o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ za biopaliwo przyznawaną, jeśli biomasa jest otrzymywana z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.

8) Premia o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ jest przyznawana, jeśli tereny:

a) w styczniu 2008 r. nie były wykorzystywane do działalności rolniczej lub jakiejkolwiek innej, oraz

b) są terenami:

– poważnie zdegradowanymi, czyli terenami, które w dłuższym okresie zostały w dużym stopniu zasolone lub które są szczególnie mało zasobne w substancje organiczne i uległy poważnej erozji, w tym wcześniej wykorzystywanymi do celów rolniczych,

– o silnie zanieczyszczonej glebie, które nie nadają się do uprawy żywności lub paszy dla zwierząt.

Premia o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ ma zastosowanie przez okres nieprzekraczający 10 lat, licząc od daty przekształcenia terenów do celów rolniczych, pod warunkiem że zapewnione zostanie regularne zwiększanie ilości pierwiastka węgla oraz znaczne ograniczenie erozji w odniesieniu do terenów określonych

w lit. b w tiret pierwszym oraz zmniejszenie zanieczyszczenia gleby w odniesieniu do terenów określonych w lit. b w tiret drugim.

9) Emisja spowodowana procesami technologicznymi – e_p, obejmuje emisje spowodowane samymi procesami technologicznymi, odpadami i wyciekami oraz produkcją chemikaliów lub produktów stosowanych w procesach technologicznych.

   W obliczeniach zużycia energii elektrycznej wyprodukowanej poza zakładem wytwarzającym paliwo, natężenie emisji gazów cieplarnianych spowodowane produkcją i dystrybucją tej energii uznaje się jako równe średniemu natężeniu emisji spowodowanej produkcją i dystrybucją energii elektrycznej w określonym regionie. Jako wyjątek od powyższej zasady producenci mogą stosować średnią wartość w odniesieniu do energii elektrycznej produkowanej w pojedynczym zakładzie, jeśli zakład ten nie jest podłączony do sieci elektroenergetycznej.

10) Emisja spowodowana transportem i dystrybucją – e_{td}, obejmuje emisje spowodowane transportem i magazynowaniem surowców oraz półproduktów, a także magazynowaniem i dystrybucją wyrobów gotowych. Niniejszy punkt nie obejmuje emisji spowodowanych przez transport i dystrybucję, które należy uwzględnić zgodnie z pkt 6.

11) Emisję spowodowaną stosowanym paliwem – e_u, uznaje się za zerową dla biokomponentów.

12) Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego podziemnemu składowaniu – e_{ccs}, które nie zostało uwzględnione już w e_p, odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto poprzez wychwytywanie i sekwestrację emitowanego CO_2 bezpośrednio związanego z wydobyciem, transportem, przetworzeniem i dystrybucją paliwa.

13) Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego zastępowaniu – e_{ccr}, odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto poprzez wychwytywanie CO_2, w którym pierwiastek węgla pochodzi z biomasy i jest stosowany w celu zastąpienia CO_2 pochodzenia kopalnego, stosowanego w produktach handlowych i w usługach.

14) Ograniczenie emisji dzięki zwiększonemu wytwarzaniu energii elektrycznej w kogeneracji – e_{ee}, uwzględnia się w odniesieniu do nadwyżki energii elektrycznej produkowanej w ramach systemów produkcji paliwa stosujących

kogenerację, z wyjątkiem przypadków, gdy nośnik energii stosowany w kogeneracji jest pozostałością z przetwarzania lub pozostałością z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa inną niż pozostałości pożniwne. W obliczeniach nadwyżki energii elektrycznej przyjmuje się, że moc zainstalowana jednostki kogeneracji odpowiada minimum niezbędnemu, aby ta jednostka mogła dostarczać ciepło potrzebne do produkcji paliwa. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych związane z nadwyżką energii elektrycznej uznaje się za równe ilości gazów cieplarnianych, które zostałyby wyemitowane, gdyby w jednostce wytwórczej stosującej ten sam nośnik energii wyprodukowano taką samą ilość energii elektrycznej, jak w jednostce kogeneracji.

15) Jeśli w procesie wytwarzania paliwa równocześnie powstaje paliwo, dla którego oblicza się emisje, oraz jeden lub więcej produktów, emisję gazów cieplarnianych dzieli się pomiędzy paliwo lub jego produkt pośredni i produkty uboczne proporcjonalnie do ich zawartości energetycznej (określonej na podstawie wartości opałowej dolnej w przypadku produktów ubocznych innych niż energia elektryczna).

16) W obliczeniach, o których mowa w pkt 15, emisje do podziału to e_{ec} + e_l + te części e_p, e_{td} i e_{ee}, mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje pozostałość z przetwarzania lub pozostałość z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa, i w jej trakcie. Jeśli w odniesieniu do tych pozostałości jakiekolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji.

W przypadku biokomponentów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie pozostałości z przetwarzania lub pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa, z wyjątkiem pozostałości pożniwnych, w tym słomy, plew, kolb oraz wytłoków i łupin orzechów. W obliczeniach ww. pozostałości, mające negatywną wartość energetyczną, uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną.

Odpady, pozostałości pożniwne, w tym słomę, plewy, kolby oraz wytłoki, łupiny orzechów i pozostałości z przetwarzania powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę, uznaje się za materiały

nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania.

W przypadku paliw wytwarzanych w rafineriach jednostką analityczną do celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 15, jest rafineria.

17) W przypadku biokomponentów w obliczeniach, o których mowa w pkt 4, wartość kopalnego odpowiednika biokomponentu (E_F) to najnowsza dostępna wartość średnich emisji pochodzących z kopalnej części benzyn silnikowych i oleju napędowego wykorzystanych na terytorium Unii Europejskiej, podana na mocy dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 350 z 28.12.1998, str. 58, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 23, str. 182). W przypadku braku takich danych, zastosowanie ma wartość 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

II.4. SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI EMISJI DLA BIOKOMPONENTÓW

Szczegółowe wartości dla uprawy „e_{ec}” zgodnie z definicją w części II.3.

BIOKOMPONENT	TYPOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$	STANDARDOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$
bioetanol z buraka cukrowego	12	12
bioetanol z pszenicy	23	23
bioetanol z kukurydzy	20	20
bioetanol z trzciny cukrowej	14	14
część ze źródeł odnawialnych ETBE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	

część ze źródeł odnawialnych TAEE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	29	29
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	18	18
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	19	19
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego	14	14
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego(*)	0	0
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	30	30
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	18	18
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego	15	15

czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	30	30
biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	0	0
biogaz z mokrego obornika jako sprężony gaz ziemny	0	0
biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	0	0

(*) Nie obejmuje oleju zwierzęcego wyprodukowanego z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako materiał kategorii 3 zgodnie z rozporządzeniem (WE) 1069/2009.

Szczegółowe wartości dla procesu technologicznego (w tym nadwyżka energii elektrycznej) „$e_p - e_{ee}$" zgodnie z definicją w części II.3.

BIOKOMPONENT	TYPOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$	STANDARDOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$
bioetanol z buraka cukrowego	19	26
bioetanol z pszenicy (nośnik energii do procesów technologicznych nieokreślony)	32	45
bioetanol z pszenicy	32	45

(węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)		
bioetanol z pszenicy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	21	30
bioetanol z pszenicy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	14	19
bioetanol z pszenicy (słoma jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	1	1
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	15	21
bioetanol z trzciny cukrowej	1	1

część ze źródeł odnawialnych ETBE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych TAEE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	16	22
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	16	22
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	18	26
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia dowolna)	35	49
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	13	18
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego	9	13

hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	10	13
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	10	13
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia dowolna)	30	42
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	7	9
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	4	5
biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	14	20
biogaz z mokrego obornika jako sprężony gaz ziemny	8	11
biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	8	11

Szczegółowe wartości dla transportu i dystrybucji „e_{td}" zgodnie z definicją w części II.3.

BIOKOMPONENT	TYPOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$	STANDARDOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$
bioetanol z buraka cukrowego	2	2
bioetanol z pszenicy	2	2
bioetanol z kukurydzy	2	2
bioetanol z trzciny cukrowej	9	9
część ze źródeł odnawialnych ETBE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych TAEE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	1	1
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	1	1

estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	13	13
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego	5	5
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego	1	1
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	1	1
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	1	1
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego	5	5
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	1	1
biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	3	3
biogaz z mokrego	5	5

obornika jako sprężony gaz ziemny		
biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	4	4

Całkowita wartość dla uprawy, procesu technologicznego, transportu i dystrybucji

BIOKOMPONENT	TYPOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$	STANDARDOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$
bioetanol z buraka cukrowego	33	40
bioetanol z pszenicy (nośnik energii do procesów technologicznych nieokreślony)	57	70
bioetanol z pszenicy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	57	70
bioetanol z pszenicy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów	46	55

technologicznych w konwencjonalnym kotle)		
bioetanol z pszenicy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	39	44
bioetanol z pszenicy (słoma jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	26	26
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni)	37	43
bioetanol z trzciny cukrowej	24	24
część ze źródeł odnawialnych ETBE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych TAEE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren	46	52

rzepaku		
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	35	41
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	50	58
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia nieokreślona)	54	68
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	32	37
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego	10	14
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	41	44
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	29	32
hydrorafinowany olej roślinny z oleju	50	62

palmowego (technologia nieokreślona)		
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	27	29
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	35	36
biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	17	23
biogaz z mokrego obornika jako sprężony gaz ziemny	13	16
biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	12	15

II.5. PRZEWIDYWANE SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI DLA PRZYSZŁYCH BIOKOMPONENTÓW, KTÓRE NIE WYSTĘPOWAŁY LUB WYSTĘPOWAŁY W NIEWIELKICH ILOŚCIACH NA RYNKU W STYCZNIU 2008 R.

Szczegółowe wartości standardowe dla upraw „e_{ec}” zgodnie z definicją w części II.3.

BIOKOMPONENT	TYPOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH	STANDARDOWE WARTOŚCI EMISJI

	$[gCO_{2eq}/MJ]$	GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$
bioetanol ze słomy pszenicy	3	3
bioetanol z odpadów drzewnych	1	1
bioetanol z drewna uprawianego	6	6
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera--Tropscha z odpadów drzewnych	1	1
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera--Tropscha z drewna uprawianego	4	4
DME z odpadów drzewnych	1	1
DME z drewna uprawianego	5	5
biometanol z odpadów drzewnych	1	1

biometanol z drewna uprawianego	5	5
część ze źródeł odnawialnych MTBE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	

Szczegółowe wartości standardowe dla procesów technologicznych (w tym nadwyżka energii elektrycznej) „$e_p - e_{ee}$" zgodnie z definicją w części II.3.

BIOKOMPONENT	TYPOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$	STANDARDOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$
bioetanol ze słomy pszenicy	5	7
bioetanol z drewna	12	17
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera--Tropscha z drewna	0	0
DME z drewna	0	0
bioetanol z drewna	0	0
część ze źródeł odnawialnych MTBE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	

Szczegółowe wartości standardowe dla transportu i dystrybucji „e_{td}" zgodnie z definicją w części II.3.

BIOKOMPONENT	TYPOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$	STANDARDOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$
bioetanol ze słomy pszenicy	2	2

bioetanol z odpadów drzewnych	4	4
bioetanol z drewna uprawianego	2	2
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych	3	3
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera-Tropscha z drewna uprawianego	2	2
DME z odpadów drzewnych	4	4
DME z drewna uprawianego	2	2
bioetanol z odpadów drzewnych	4	4
bioetanol z drewna uprawianego	2	2
część ze źródeł	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	

odnawialnych MTBE	

Całkowita wartość dla uprawy, procesów technologicznych, transportu i dystrybucji

BIOKOMPONENT	TYPOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$	STANDARDOWE WARTOŚCI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH $[gCO_{2eq}/MJ]$
bioetanol ze słomy pszenicy	11	13
bioetanol z odpadów drzewnych	17	22
bioetanol z drewna uprawianego	20	25
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera--Tropscha z odpadów drzewnych	4	4
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera--Tropscha z drewna uprawianego	6	6
DME z odpadów drzewnych	5	5

DME z drewna uprawianego	7	7
bioetanol z odpadów drzewnych	5	5
bioetanol z drewna uprawianego	7	7
część ze źródeł odnawialnych MTBE	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	

Załącznik nr 3

Część A. Tymczasowe szacowane emisje surowców dla biokomponentów i biopłynów, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów (gCO_{2eq}/MJ)[11)]

Grupa surowców	Średnia (*)	Zakres między percentylami uzyskany z analizy wrażliwości (**)
Rośliny wysokoskrobiowe	12	8–16
Rośliny cukrowe	13	4–17
Rośliny oleiste	55	33–66

(*) Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców.

(**) Przedstawiony tu zakres oddaje 90% wyników przy użyciu wartości 5. i 95. percentyla wynikających z analizy. Percentyl 5. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 5% obserwacji (tj. 5% łącznych danych wykazało wyniki poniżej 8, 4 i 33 gCO_{2eq}/MJ). Percentyl 95. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 95% obserwacji (tj. 5% łącznych danych wykazało wyniki powyżej 16, 17 i 66 gCO_{2eq}/MJ).

Część B. Biokomponenty i biopłyny, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe.

W przypadku biokomponentów i biopłynów produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów wynoszą zero:

1) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;
2) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany użytkowania

11) Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. Wielkość wartości w załączniku podlega szeregowi założeń (odnoszących się np. do postępowania z pozostałościami, kształtowania się plonów, zasobów węgla i przemieszczania produkcji innych towarów) stosowanych w modelach ekonomicznych opracowanych w celu oszacowania tych emisji. Mimo że, w związku z powyższym, dokładne scharakteryzowanie zakresu niepewności wiążącego się z takimi szacowanymi wielkościami nie jest możliwe, przeprowadzono analizę metodą Monte Carlo, czyli analizę wrażliwości tych rezultatów w oparciu o przypadkową zmienność głównych parametrów.

gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmian Klimatu (IPCC); grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw wieloletnich[12)]. W takim przypadku wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów (e_l) należy obliczać zgodnie z załącznikiem nr 1 pkt II.3. pkt 7.

[12)] Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.